

2014–2020 metų
Europos Sąjungos
fondų investicijų
veiksmų programa

ŠVIETIMO,
MOKSLO IR SPORTO
MINISTERIJA

NACIONALINĖ
ŠVIETIMO
AGENTŪRA

Europos Sąjungos struktūrinių fondų lėšų bendrai finansuojamas projektas
Nr. 09.2.1-ESFA-V-726-03-0001
„Skaitmeninio ugdymo turinio kūrimas ir diegimas“

Priešmokyklinio, pradinio, pagrindinio ir vidurinio ugdymo bendrųjų programų
7 priedas

EVANGELIKŲ REFORMATŲ BENDROJI PROGRAMA

Bendrają programą rengė:

Rasa Mardosaitė, kun. Rimas Mikalauskas

Turinys

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS	2
II SKYRIUS TIKSLAS IR UŽDAVINIAI.....	2
III SKYRIUS KOMPETENCIJŲ UGDYMAS	3
IV SKYRIUS PASIEKIMŲ SRITYS IR PASIEKIMAI.....	4
V SKYRIUS MOKYMO(SI) TURINYS	10
VI SKYRIUS MOKINIŲ PASIEKIMŲ VERTINIMAS	20
VII SKYRIUS MOKINIŲ PASIEKIMŲ LYGIŲ POŽYMIAI PAGAL PASIEKIMŲ SRITIS	21

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Evangelikų reformatų tikybos dalyku siekiama, kad mokiniai susipažintų su Šventuoju Raštu, kaip biblinio tikėjimo pamatu, viliantis, kad Biblijos, kaip Dievo Žodžio pažinimas sąlygos mokinių moralinę transformaciją, pažadins poreikį asmeniškai pažinti Kristų, kaip savo Atpirkėją, suteiks viltį ir prasmę, ugdyt pasitikėjimą Dievu ir vidinę pagarbą Dievui, kiekvienam žmogui, kūrinijai.

2. Evangelikų reformatų tikybos dalyko paskirtis – sudaryti sąlygas mokiniams kelti tikėjimo, asmens tapatumo, etinius, egzistencinius, socialinius, kultūrinius klausimus ir ieškoti atsakymų Šventojo Rašto šviesoje apmąstant tikėjimo ir mokslo dialogo perspektyvą.

3. Evangelikų reformatų tikybos bendroji programa yra sudaryta remiantis Šventuoju Raštu (Biblija), pagrindiniais evangelikų reformatų išpažinimo raštais, evangelikų reformatų Bažnyčios paveldu ir jos istorija.

4. Evangelikų reformatų tikybos bendrąją programą sudaro: Evangelikų reformatų tikybos ugdymo tikslas ir uždaviniai, dalyko ugdymų kompetencijų raiškos aprašas, pasiekimų sričių ir pasiekimų raidos aprašai, dalyko mokymo(si) turinys, pasiekimų lygių požymių aprašai ir pasiekimų vertinimas. Evangelikų reformatų tikybos bendrojoje programoje išskirtos penkios pasiekimų sritys: Šventojo Rašto pažinimas, Tikėjimo turinio pažinimas, Bažnyčia ir liturgija, Biblinis dvasingumas, Žmogus ir pasaulis. Šios pasiekimų sritys yra bendros visoms klasėms nuo pirmosios iki dvyliktosios, kiekvienam koncentriui numatyti konkretūs kiekvienos srities pasiekimai, suformuluoti atsižvelgiant į vaiko raidos ypatumus ir įgytą patirtį. Skiriasi pasiekimų sričių apimtys: daugiausia turinio ir laiko numatyta Šventojo Rašto pažinimui (*apie 30-40 proc.*) ir Tikėjimo turinio pažinimui (*30-40 proc.*), Bažnyčia ir liturgija *skiriama (5 proc.)*, Biblinis dvasingumas (*apie 15-20 proc.*), Žmogus ir pasaulis (*apie 5 proc.*). Programoje aprašyti mokinių pasiekimai suprantami kaip žinių ir supratimo, gebėjimų ir nuostatų visuma. Tikimasi, kad jie bus pasiekti baigiant ugdymo programą. Kiekvienos pasiekimų srities pasiekimų raida atskleidžiama šešiuose ugdymo centruose (1–2 klasės, 3–4 klasės, 5–6 klasės, 7–8 klasės, 9–10 ir I–II gimnazijos klasės ir III–IV gimnazijos klasės). Judėjų tikybos bendrojoje programoje pateikiami skirtingiems mokinių amžiaus tarpsniams numatyti pasiekimai – mokymosi rezultatai. Mokymo(si) turinys nusako kontekstus, kuriuose ugdomi mokinių pasiekimai ir mokymo(si) kontekstų pasirinkimo galimybes laipsniškam žinių ir supratimo įgijimui, gebėjimų ir vertybinių nuostatų ugdymui. Pasiekimai aprašomi keturiais pasiekimų lygiais: slenkstinis (I), patenkinamas (II), pagrindinis (III) ir aukštesnysis (IV). Kiekvienas pasiekimo lygio požymis nurodo mokinio rodomus rezultatus. Aprašomos svarbiausios į(si)vertinimui reikšmingos įgytos žinios ir supratimas, išugdyti gebėjimai ir vertybinės nuostatos.

II SKYRIUS TIKSLAS IR UŽDAVINIAI

5. Evangelikų reformatų tikybos dalyko tikslas – sudaryti galimybę evangelikų reformatų tikybos pamokose mokiniams formuoti Šventojo Rašto išmintimi grįstą pasaulėžiūrą ir suvokti save ir supantį pasaulį Dievo Žodžio šviesoje; per Atpirkimo istorijos pažinimą ugdyti giluminį moralinių nuostatų įsisąmoninimą ir įprasinti tai per pagarbą ir atsakingą santykį su Dievu, savimi, visuomene, kūrinija ir pasauliu; ugdyti ir pagrįstai įvertinti savo asmens krikščionišką tapatybę, plėtoti asmeninę konfesinę pasaulėžiūrą; ugdyti gebėjimą užjausti, suprasti kiekvieną asmenį ir nesitaikstyti su prievartos, neteisingumo, patyčių apraiškomis artimoje ir tolimoje aplinkoje

6. Mokiniai, siekdami evangelikų reformatų tikybos dalyko tikslo, pradiniam ugdyme įgyvendina šiuos uždavinius:

- 6.1. priima Šventąjį Raštą kaip Dievo Žodį;
- 6.2. pažįsta pagrindinius Šventajame Rašte atskleistos Atpirkimo istorijos įvykius ir veikėjus, sieja juos su savo gyvenimo patirtimis ir formuojasi evangelinės mokinystės nuostatas;
- 6.3. ugdo pagarbą, pasitikėjimą ir nuostabą santykyje su Kūrėju ir kūrinija;
- 6.4. įgyja pradinius Biblijos studijavimo įgūdžius.

7. Mokiniai, siekdami evangelikų reformatų tikybos dalyko tikslo pagrindiniame ugdyme įgyvendina šiuos uždavinius:

7.1. nagrinėja Šventąjį Raštą kaip užrašytą Dievo Žodį;

7.2. išplėtoja Šventajame Rašte atskleidžiamą Atpirkimo istoriją ir analizuoja savo santykį su ja, lavina evengelines mokinytės nuostatas;

7.3. susipažįsta su pagrindinėmis evangelikų reformatų tikėjimo doktrinomis, Bažnyčios istoriniu ir kultūriniu paveldu, taiko savo konfesinės tapatybės ugdyme;

7.4. palygina įvairias krikščioniškas konfesijas ir didžiąsias pasaulio religijas;

7.5. ugdomi toleranciją įvairių pasaulėžiūrų žmonėms.

8. Mokiniai, siekdami evangelikų reformatų tikybos dalyko tikslo viduriniame ugdyme įgyvendina šiuos uždavinius:

8.1. aptaria ir pripažįsta Šventojo Rašto autoriteto svarbą reformuotoje tikėjimo tradicijoje;

8.2. analizuoja visuotinius ir reformatoriškus tikėjimo išpažinimus ir jų įtaką krikščioniškai etikai ir savo gyvenimo būdui;

8.3. nagrinėja krikščionio santykį su šiuolaikiniu pasauliu, aptaria kultūrinius iššūkius;

8.4. analizuoja komplementarinę ir egalitarinę pasaulėžiūrą;

8.5. paaiškina evangelikų reformatų bažnytinės presbiterinės-sinodinės santvarką, palygina ją su kitomis krikščioniškų denominacijų santvarkomis ir formuojasi kolegialumo nuostatas;

8.6. susipažįsta su pagrindiniais Lietuvos evangelikų reformatų Bažnyčios ir Valstybės teisiniais aktais, reguliuojančiais religinių bendruomenių ir bendrijų santykius, išaiškina ir apibrėžia šiuolaikinius Bažnyčios ir Valstybės santykius, vertina krikščionišką pilietiškumą.

III SKYRIUS KOMPETENCIJŲ UGDYMAS

9. Įgyvendinant Evangelikų reformatų tikybos bendrąją programą ugdomos šios kompetencijos: komunikavimo, kultūrinė, kūrybiškumo, pažinimo, pilietiškumo, skaitmeninė, socialinė, emocinė ir sveikos gyvensenos. Jos pateiktos pagal kompetencijos ugdymo intensyvumą evangelikų reformatų tikybos dalyku.

10. Pažinimo kompetencija. Evangelikų reformatų tikybos dalyku ugdomas žingeidumas pažinti save ir supantį pasaulį Dievo Žodyje atskleistos Atpirkimo istorijos kontekste. Mokiniai dalyko žinias ir gebėjimus ugdomi analizuodami Šventojo Rašto (Biblijos) tekstus, pagrindinius evangelikų reformatų išpažinimo raštus, tokius kaip Heidelbergo katekizmas, Antrasis šveicariškasis išpažinimas, Miesto katekizmas ir kt.. Mokiniai mąsto kritiškai, kai suvokia ir tikslingai taiko Šventojo Rašto principus kasdienybėje, išsako savo nuomonę, analizuoja išskylančias problemas, kritiškai vertina alternatyvius požiūrius ir šaltinių patikimumą internete. Mokėjimo mokytis gebėjimus mokiniai ugdomi suvokdami, kaip taikyti Šventojo Rašto skaitymo ir aiškinimo principus, tikslingai ir atsakingai atsirinkdami informaciją įvairiuose šaltiniuose, tirdami ir kritiškai reflektuodami, susiedami naują informaciją su jau žinoma, savarankiškai planuodami asmenines Šventojo Rašto studijas.

11. Socialinė, emocinė ir sveikos gyvensenos kompetencija. Per evangelikų reformatų tikybos dalyką mokiniai skatinami apmąstyti savo ir kito asmens, sukurtų pagal Dievo atvaizdą, unikalumą, vertę ir prasmę. Nagrinėdami biblines istorijas mokosi atpažinti ir valdyti emocijas, puoselėti sveikus tarpusavio santykius pozityviai spręsti konfliktus ir atsakingai priimti sprendimus; analizuoja įvairias situacijas ir mokosi įveikti iššūkius, įvardija bendražmogiškas vertybes ir geba paaiškinti vertybių svarbą priimant sprendimus. Dalyko turinys yra organizuojamas taip, kad mokiniai ugdytūsi empatiškumo, socialinio sąmoningumo ir teigiamų tarpusavio santykių kūrimo įgūdžius, pagarbų elgesį su gamta ir suvokimą apie visos kūrinijos integralumą. Mokiniai rūpinimosi sveikata svarbą ir įgūdžius ugdomi reflektuodami žmogaus sielos ir kūno vienovę, ugdydamiesi nuostabą ir dėkingumą Kūrėjui už savo būtį.

12. Kūrybiškumo kompetencija. Per evangelikų reformatų tikybos pamokas ugdomi tyrinėjimo gebėjimus, ieškodami reikiamos informacijos įvairiuose šaltiniuose, kritiškai vertindami rastą informaciją bei jos patikimumą. Generavimo gebėjimus mokiniai ugdomi argumentuotai išreiškdami savo požiūrį, pagrįsdami Šventuoju Raštu ir savo patirtimi. Mokiniai ugdomi kūrybinį mąstymą keldami klausimus, svarstydami alternatyvius atsakymus. Ugdoma ištvermė ir drąsa priimti gyvenimo sudėtingumą bei gebėjimas įžvelgti viltį „jau ir dar ne“ biblinėje perspektyvoje. Reflektuojama kristocentiško mąstymo ir

veikimo galia. Ugdomi mokinių gebėjimai generuoti kūrybines idėjas esamos informacijos pagrindu, ieškoti sprendimų bei išraiškos formų.

13. Pilietiškumo kompetencija. Evangelikų reformatų tikybos pamokose pilietinis tapatumas yra ugdomas nagrinėjant bendruomenės, etikos, moralės ir kitas pažinimo sritis. Mokiniai skatinami apmąstyti ir susieti asmeninę laisvę su atsakomybe už savo veiklą ir jos rezultatus, dalyvauti bendruomenės veikloje, atsiliepti į žmonių poreikius. Ugdoma, kad mokinys prisidėtų prie darnios ekologinės aplinkos kūrimo. Pagarba žmogaus teisėms ir laisvėms ugdoma aptariant įvykius, mokiniams aktualias problemas, dalinantis nuomone ir informacija. Taip pat mokiniai skatinami suprasti kitokius galimus požiūrius į tuos pačius dalykus, reiškinius, į kitų religijų nuostatas, kitas tautas, demonstruoti empatiją ir toleranciją kitokiai nuomonei ir kitokiam požiūriui į gyvenimą. Mokiniai motyvuojami gerbti Lietuvos valstybę, jos istoriją.

14. Kultūrinė kompetencija. Evangelikų reformatų tikybos programa ugdo kultūrinį sąmoningumą, kuris grindžiamas žiniomis apie evangelikų reformatų ir kitų konfesijų ar tikybų, tautų kultūros tradicijas. Pabrėžiama kultūrų ir tikėjimų įvairovė, ugdomas jų pažinimas ir supratimas, skatinantis toleranciją kitiems. Analizuodami Reformacijos įtaką kultūros raidai ugdysis kritinį mąstymą ir kultūrinį sąmoningumą, išstumiantį vartotojišką požiūrį į kultūrą ir sąlygojantį aktyvų dalyvavimą transformuojant kultūrą. Mokiniai ugdysis vertybinėmis nuostatomis grįstą estetinį skonį ir išraišką, analizuodami teologinių tiesų išraišką mene, perteikdami savo refleksijas ir religinius išgyvenimus įvairiomis raiškos priemonėmis.

15. Komunikavimo kompetencija. Evangelikų reformatų tikybos ugdymo programoje komunikavimo kompetencija ugdoma mokantis kurti pranešimus, atpasakojant tekstus, atmintinai mokantis įvairias ištraukas iš Šventojo Rašto, samprotaujant apie biblinius tekstus ir gyvenimo reiškinius, pateikiant savo nuomonę ir pagarbiai išklausant ir įsiklausant į kito nuomonę. Pamokose veikla organizuojama taip, kad mokiniams būtų sudaromos galimybės išmokti rasti ir pasirinkti informaciją įvairiuose informacijos šaltiniuose, skirti objektyvią informaciją nuo subjektyvios.

16. Skaitmeninė kompetencija. Evangelikų reformatų tikybos pamokose skaitmeninė kompetencija ugdoma per gebėjimus naudotis ir analizuoti su tikybos dalyku susijusį skaitmeninį turinį, kritiškai vertinti virtualioje erdvėje pateikiamą informaciją, mokantis pasirinkti tinkamiausias technologines priemones pristatyti savo idėjas, įgyvendinti projektus. Mokomasi atsakingai, saugiai ir etiškai bendrauti ir bendradarbiauti virtualiose socialinėse grupėse, dalintis informacija, veikti, bendrauti ir bendradarbiauti skaitmeninėje erdvėje mokyklos, bendruomenės, šalies kultūriniame ir visuomeniniame gyvenime.

IV SKYRIUS PASIEKIMŲ SRITYS IR PASIEKIMAI

17. Šventojo Rašto pažinimas (A). Mokiniai, klausydami pasakojamų Biblijos istorijų ir skaitydami Bibliją, susipažįsta su ja, kaip svarbiausiu Dievo Apreiškimo šaltiniu žmonėms. Tyrinėja Biblijos kultūrinį, istorinį paveldą, ugdomi biblinį raštingumą. Šios pasiekimų srities mokinių pasiekimai:

17.1. Pagrindžia Biblijos autoritetą (A1).

17.2. Nagrinėja Biblijos pasakojimą (A2).

18. Tikėjimo turinio pažinimas (B). Susipažįsta su Evangelikų reformatų bažnyčios mokomu tikėjimo turiniu. Atskleidžia Trivienio Dievo atributus, susipažįsta su Jėzaus Kristaus Evangelija. Atpažįsta Dievo kvietimą žmogui ir dovanojamą išgelbėjimą malone per tikėjimą Jėzaus Kristaus auka. Susipažindami su žmonių pastangomis išreikšti savo religingumo poreikį, ugdomi pagarbų santykį su įvairių įsitikinimų žmonėmis. Šios pasiekimų srities mokinių pasiekimai:

18.1. Apmąsto Trivienio Dievo apreiškimą Šventajame Rašte (B1).

18.2. Analizuoja atperkančiąją Jėzaus misiją (B2).

18.3. Atpažįsta žmogaus prigimties orumą ir trapumą (B3).

18.4. Tolerantiškai apibūdina įvairias pasaulėžiūras (B4).

19. Bažnyčios istorija ir liturgija (C). Susipažįsta su Bažnyčia, kaip Dievo Sandoros tauta, analizuoja Bažnyčios raidą pasaulyje ir Lietuvoje, įvairių krikščioniškų konfesijų panašumus ir skirtumus. Analizuoja Dievo pažinimo prasmę bendruomenės kontekste. Šios pasiekimų srities mokinių pasiekimai:

19.1. Apibrėžia Bažnyčios prigimtį, ženklus, tikslus ir istoriją (C1).

20. Biblinis dvasingumas (D). Mokiniai analizuoja žmogaus santykio su Dievu prasmę, dinamiką, yra skatinami asmeninio santykio su Dievu puoselėjimui per biblines priemones. Analizuoja praktinę biblinio asmeninio dvasingumo raišką įvairiuose kontekstuose. Šios pasiekimų srities mokinių pasiekimai:
 - 20.1. Analizuoja praktinę biblinio dvasingumo raišką santykyje su Dievu (D1).
 - 20.2. Analizuoja praktinę biblinio dvasingumo raišką santykyje su savimi ir artimu (D2).
21. Žmogus ir pasaulis (E). Biblinio mokymo perspektyvoje analizuoja asmens ir bendruomenės moralės, etikos, socialinius, pilietinius ir kt. klausimus. Ugdosi kritinį mąstymą priimant sprendimus ir interpretuojant įvykius bei reiškinius. Plėtoja dialogo kultūrą ir pagarbą asmeniui bei aplinkai. Šios pasiekimų srities mokinių pasiekimai:
 - 21.1. Ugdosi socialinę, pilietinę atsakomybę bei pagarbų/tausojančią santykį su kūrinija.
22. Mokinių pasiekimų raidai parodyti pateikiamas pagrindinis pasiekimų lygis. Mokinių pasiekimų raida lentelėje aprašoma pagal pasiekimų sritis kas dvejus metus:

Pasiekimas	Pasiekimų raida					
	1–2 klasės	3–4 klasės	5–6 klasės	7–8 klasės	9–10 (I–II gimnazijos) klasės	III–IV gimnazijos klasės
1. Pasiekimų sritis: Šventojo Rašto pažinimas (A)						
Pagrindžia Biblijos autoritetą (A1)	Įvardija, kad Biblija yra Dievo pasakojimas, paaiškina kuo ji panaši ir kuo skiriasi nuo kitų knygų. (A1.3.)	Išsako savo samprotavimus, kodėl Biblija galima pasitikėti (A1.3.)	Paaškina, kodėl Biblija gali būti patikimas gyvenimo pamatas (A1.3.)	Analizuoja galimybę Biblijos pagrindu formuoti vertybių sistemą (A1.3.)	Pagrindžia krikščioniškos pasaulėžiūros vertybes Biblijos autoritetu (A1.3.)	Apibūdina Biblijos autoritetu paremtą krikščionijos poveikį ir kultūrinį indelį pasauliui (A1.3.)
Nagrinėja Biblijos pasakojimą (A2)	Dėmesingai klausosi teksto iš Biblijos, atsako į faktinius ir aiškinamuosius klausimus, formuluoja savo samprotavimus ir kilusius klausimus. Kūrybiškai atpasakoja ir pavaizduoja kelias istorijas iš Biblijos. (A2.3.)	Išvardija pagrindinius Penkiaknygės veikėjus, kurie vadinami tikėjimo protėviais. Paaškina, kaip tikėjimo protėviai atsiliepė į Dievo kvietimą ir įvardija, ko galima pasimokyti iš jų (A2.3.)	Išvardija pagrindinius Senojo Testamento įvykius chronologine tvarka, sieja Biblijos veikėjus su atitinkamais įvykiais Biblijoje (A2.3.)	Palygina Sandoros sampratą Senajame ir Naujajame Testamente. Atpažįsta Biblijos tekstų aktualumą ir sieja juos su asmenine patirtimi (A2.3.)	Paaškina Šventojo Rašto santykį su krikščioniška tradicija, kultūra (A2.3.)	Apibūdina Biblijos tekstų dvasinę, literatūrinę, istorinę prasmę, analizuoja Biblijos interpretavimo pavyzdžius literatūroje, kultūroje (A2.3.)
2. Pasiekimų sritis: Tikėjimo turinio pažinimas (B)						
Apmąsto Trivienio Dievo apreiškimą Šventajame Rašte (B1)	Apibūdina Dievą kaip Kūrėją ir gyvenimo šaltinį. Pateikia bent vieną Dievo ir žmogaus kūrybos panašumą ir skirtumą (B1.3.)	Įvardija Dievo ištikimybės apraiškas Biblijos veikėjų gyvenime. Atpažįsta Dievo ištikimybės ženklus kasdienybėje (B1.3.)	Paaškina, kaip Dievo teisingumas pasireiškia meile ir rūstybe (B1.3.)	Analizuoja Trivienio Dievo apsiereškimą ir Trejybės asmenų santykį, atpažįsta bendrystės poreikio ištakas (B1.3.)	Komentuoja Trejybės doktriną ir sieja ją su Evangelijos žinia (B1.3.)	Atpažįsta klaidingus Trivienio Dievo įvaizdžius, komentuoja jų atsiradimo priežastis ir pasekmes (B1.3.)
Analizuoja atperkančiąją Jėzaus misiją (B2)	Pasakoja Jėzaus gimimo istoriją, išreiškia pagarbą	Atpažįsta kai kuriuos Senojo Testamento įvaizdžius ir pažadus	Paaškina, kodėl žmonėms yra reikalingas	Aptaria Jėzaus Kristaus misiją. Komentuoja, ką	Analizuoja pateiktas nuorodas į Jėzų Kristų Senajame	Apibrėžia ir paaškina esminę Išteisinimo per

Pasiekimas	Pasiekimų raida					
	1–2 klasės	3–4 klasės	5–6 klasės	7–8 klasės	9–10 (I–II gimnazijos) klasės	III–IV gimnazijos klasės
	Jėzui, kaip Dievo Sūnui (B2.3.)	apie Gelbėtoją ir susieja juos su Jėzaus asmeniu (B2.3.)	Gelbėtojas ir analizuoja išgelbėjimo poreikį (B2.3.)	reiškia būti išgelbėtu malone per tikėjimą Kristumi (B2.3.)	Testamente ir sieja su Jėzaus Kristaus gyvenimu ir misija. Paaiškina savo gyvenimo ir Atpirkimo istorijos sąsajas (B2.3.)	Jėzaus Kristaus atpirkimą doktriną (B2.3.)
Atpažįsta žmogaus prigimties orumą ir trapumą (B3)	Remdamasis įsiminta Biblijos eilute (Pradžios 1, 27), paaiškina, ką reiškia, kad Dievas sukūrė žmogų pagal savo panašumą, kuomet žmogus yra panašus į savo Kūrėją. Išsako samprotavimus apie tikėjimo reikalingumą žmogui (B3.3.)	Atpažįsta Nuopuolio pasekmes Dievo kūrinijoje ir žmonių santykiuose. Aptaria, ką reiškia priimti Dievo atleidimą ir Jo pagalbą (B3.3.)	Aptaria tikėjimo vaidmenį žmogaus gyvenime, pateikia pavyzdžių, kaip tikėjimas Dievu padaro teigiamą įtaką žmogaus gyvenimui (B3.3.)	Apibrėžia nuodėmės ir malonės sąvokas. Paaiškina, kaip žmogus gali susitaikyti su Dievu (B3.3.)	Analizuoja nuodėmės, kaip žmogiškosios nesėkmės, padarinius žmonių tarpusavio santykiams (B3.3.)	Komentuoja išteisinimo per malonę doktriną, pateikia pavyzdžių iš Biblijos (B3.3.)
Apibūdina įvairias pasaulėžiūras ir jas gerbia (B4)	Pastebi ir priima savo ir kitų skirtingumą. Paaiškina, kad yra vertybių, kurios svarbios visiems žmonėms (B4.3.)	Skiria krikščionišką pasaulėžiūrą nuo kitų pasaulėžiūrų. Atpažįsta keletą religinių simbolių (B4.3.)	Išreiškia savo nuomonę apie (ne)tikėjimo įtaką elgesiui ir pasirinkimams. Demonstruoja pagarbą kitokiai nuomonei (B4.3.)	Lygina įvairių krikščioniškų konfesijų raišką. Identifikuoja didžiąsias pasaulio religijas, jas klasifikuoja (B4.3.)	Aptaria skirtingus požiūrus į Dievą, komentuoja klasikinius Dievo buvimo įrodymus. Apibūdina savo pasaulėžiūrą (B4.3.)	Analizuoja savo konfesinę tapatybę ir geba palyginti ją su kitomis konfesijomis ar pasaulėžiūrų sistemomis. Nustato komplementarinės ir egalitarinės pasaulėžiūros esminius bruožus. Paaiškina jų įtaką ir

Pasiekimas	Pasiekimų raida					
	1–2 klasės	3–4 klasės	5–6 klasės	7–8 klasės	9–10 (I–II gimnazijos) klasės	III–IV gimnazijos klasės
						pasekmes visuomenei. (B4.3.)
3. Pasiekimų sritis: Bažnyčios istorija ir liturgija (C)						
Apibrėžia Bažnyčios prigimtį, ženklus, tikslus ir istoriją (C1)	Išreiškia įvairiais būdais (pasakodamas, piešdamas, vaidindamas ir kt.) savo suvokimą apie tradicijų reikšmę, pateikia pavyzdžių iš artimiausios aplinkos (C1.3.)	Remdamasis pateiktais kriterijais išreiškia savo suvokimą apie tradicijų reikšmę, pateikia pavyzdžių iš artimos ir kitos labiau žinomos aplinkos (C1.3.)	Remdamasis etnokultūrinėmis žiniomis išreiškia savo suvokimą apie tradicijų reikšmę, pateikia įvairių pavyzdžių iš artimos ir tolimesnės aplinkos (C1.3.)	Siedamas iš įvairių šaltinių gautą informaciją, išreiškia savo suvokimą apie tradicijų reikšmę, pateikia įvairių pavyzdžių iš skirtingų kontekstų (C1.3.)	Interpretuodamas įvairius šaltinius, išreiškia savo suvokimą apie tradicijų reikšmę sociokultūriniuose kontekstuose (C1.3.)	Interpretuodamas įvairius šaltinius ir nuomones, palygindamas įvairius sociokultūrinius kontekstus, pagrindžia savo suvokimą apie etnokultūrinės vertybes, jų reikšmę (C1.3.)
4. Pasiekimų sritis: Biblinis dvasingumas (D)						
Analizuoja praktinę biblinio dvasingumo raišką santykyje su Dievu (D1)	Savais ar išmoktais žodžiais išsako padėką ir prašymus Dievui. Išreiškia susidomėjimą Dievo Žodžiu (D1.3.)	Apibūdina maldos paskirtį ir formas. Atpažįsta Dievo rūpestį žmogumi aptariant Biblijos tekstus ir analizuojant savo gyvenimą (D1.3.)	Įvardija ir pateikia pavyzdžių apie asmeninę maldos ir Dievo Žodžio apmąstymo patirtį. Remiasi Biblija apibūdindami savo asmeninį santykį su Dievu (D1.3.)	Analizuoja tikėjimo kelionės ir dvasinio augimo būdus. Įvardija dvasinio gyvenimo trukdžius (D1.3.)	Analizuoja ir praktikuoja tikėjimo kelionės ir dvasinio augimo būdus (D1.3.)	Demonstruoja gebėjimą organizuoti savo dvasinį gyvenimą (D1.3.)
Analizuoja praktinę biblinio dvasingumo	Komentuoja atleidimo ir pasitikėjimo Dievu svarbą kasdieniame	Vertina savo ir kitų poelgius atsižvelgdami į	Aptaria gailestingumo ir sąžiningumo svarbą	Analizuoja pasirinkimų ir pasekmių dėsnius.	Rodo pagarbą asmenims iš skirtingų socialinių,	Taiko Šventojo Rašto mokymą konkrečioms

Pasiekimas	Pasiekimų raida					
	1–2 klasės	3–4 klasės	5–6 klasės	7–8 klasės	9–10 (I–II gimnazijos) klasės	III–IV gimnazijos klasės
raišką santykiuje su savimi ir artimu (D2)	gyvenime. Moka atsiprašyti ir priimti atsiprašymą (D2.3.)	Aukso taisyklę ir 10 Dievo Įsakymų (D2.3.)	kuriant santykius su bendraamžiais. Atpažįsta ir reaguoja į patyčių elgesį ir erzinimą (D2.3.)	Palygina tikinčio ir netikinčio žmogaus prioritetus (D2.3.)	kultūrinių ar religinių grupių (D2.3.)	asmeninio ir bendruomeninio gyvenimo situacijoms, santykių ir pamaldumo praktikai (D2.3.)
5. Pasiekimų sritis: Žmogus ir pasaulis (E)						
Ugdosi socialinę, pilietinę atsakomybę bei pagarbų/tausojantį santykį su kūriniu (E1)	Įvardija, kuo žavisi stebėdami Dievo kūrinijos grožį. Komentuoja, kodėl svarbu rūpintis gamta. Aptaria pagalbos būdus žmonėms artimiausioje aplinkoje (E1.3.)	Išvardija kelis teigiamo ir neigiamo žmogaus poveikio gamtai pavyzdžius. Atpažįsta kito žmogaus poreikius, žino pagalbos būdus ir juos taiko (E1.3.)	Aptaria kaip dora lyderystė reiškiasi santykiuje su gamta ir žmonėmis. Apibūdina galimybes spręsti pastebėtą problemą artimoje aplinkoje (E1.3.)	Analizuoja gailėstingumo tarnystės pavyzdžius Šventajame Rašte. Generuoja idėjas apie tai, kaip gali prisidėti prie visuomenės gerovės, darnios ekologinės aplinkos kūrimo (E1.3.)	Aptaria, kaip socialinė, pilietinė misija yra apibrėžiama Senajame ir Naujajame Testamente. Dalyvauja savanoriškoje veikloje (E1.3.)	Analizuoja Vakarų kultūros ir Reformacijos santykį. Demonstruoja praktinius krikščioniškos tarnystės įgūdžius bendruomenėje ir visuomeninėje veikloje. (E1.3.)

V SKYRIUS MOKYMO(SI) TURINYS

23. Mokymo(si) turinys. 1 klasė:

23.1. Dievo Žodžio svarba. Kelionė Biblijos puslapiais:

23.1.1. Klausydami skaitomų pasakojimų iš Biblijos ir juos aptardami ugdomi nuostatas pažinti Šventąjį Raštą kaip išskirtinę knygą, kurioje pats Dievas atskleidžia pasaulio ir žmonių kilmę, įvykusį Nuopuolį, jo pasekmes ir Dievo pažadą atstatyti pažeistą žmogaus orumą, ugdomi dėkingumą Dievui, atskleidžiančiam Atpirkimo planą žmogui.

23.1.2. Klausydami skaitomų ar pasakojamų istorijų iš Biblijos mokiniai susipažįsta su Biblijos metapasakojimo istorijomis iki Abraomo (Pradžios knyga 1-11 skyriai). Savo pasirinktomis raškos priemonėmis mokiniai pavaizduoja pasaulio Sukūrimo istoriją, eilės tvarka sudėlioja sukūrimo dienas, skiria įvykius prieš Nuopuolį ir po jo, apibūdina Adomą ir Ievą, kaip pirmą šeimą. Įvardija, kad Bibliją sudaro dvi dalys.

23.1.3. Mokiniai lavinasi gebėjimą atpažinti, kaip Dievas kalbina žmogų per Šventojo Rašto tiesas ir žodžius.

23.2. Krikščioniška pasaulėžiūra:

23.2.1. Aptardami biblines istorijas mokiniai ugdomi suvokimą, kad Dievas sukūrė pasaulį, jį myli ir juo rūpinasi, lavina gebėjimą atpažinti tokius Dievo bruožus, kaip kūrybiškumas, meilė, galybė, tobulumas/šventumas.

23.2.2. Mokiniai skiria Dievo kūrinis nuo žmonių kūrinių. Mokytojo padedami analizuoja Dievo ir žmogaus kūrybos pavyzdžius ir pateikia kelis panašumus ir skirtumus.

23.2.3. Kūrybiškai vaizduodami Kalėdų istoriją sužino, kad Jėzaus Kristaus gimimo istorija yra Dievo, kuris sukūrė Dangų ir Žemę, įsikūnijimo istorija (Pr.1,1; Jono 1, 1).

23.2.4. Savais žodžiais paaiškina, ką reiškia priimti save ir kitus kaip unikalius Dievo kūrinius.

23.2.5. Susipažįsta su nuodėmės sąvoka, kuri apibrėžiama kaip žmogaus polinkis mąstyti, elgtis priešingai Dievo nustatytai tvarkai. Akcentuojama, kad Dievo mylinti nuostata žmogaus atžvilgiu nesikeičia net kai žmogus yra nusisukęs nuo Dievo.

23.2.6. Aptardami Tvano istoriją lavinasi gebėjimą pastebėti Dievo šventumą, kuris reikalauja, kad blogis būtų nubaustas/suvaldytas.

23.3. Dievo bendruomenė. Bendrystė ir tarnystė:

23.3.1. Aptardami šeimos svarbą, įvardindami tarpusavio draugystės poreikį, mokosi pastebėti, kad Dievas sukūrė žmogų, kaip bendraujantį asmenį. Jis dovanoja žmogui šeimą, bendruomenę.

23.3.2. Aptariant Biblijos veikėjų santykį su Dievu ugdomas suvokimas, kad Bažnyčia yra Dievo tauta, kurios paskirtis yra garsinti Dievo darbus ir drąsinti tikinčiuosius pasitikėti Dievu. Susipažįsta, kad Dievo tautai priklausė ir priklauso žmonės, kurie pasitikėjo/pasitikė Dievu (Abelis, Nojus ir pan.).

23.3.3. Mokiniai apibūdina, kad krikščioniškos šventės yra susijusios su Jėzaus gyvenimo įvykiais.

23.4. Evangelinės mokinystės žingsniai:

23.4.1. Aptardami Biblijos istorijas ir savo kasdienišką patirtis ugdomi gebėjimą pastebėti Dievo gerumo apraiškas Šventajame Rašte ir kasdienybėje, išsakyti padėką Dievui maldoje, o artimui - savo žodžiais ir veiksmais.

23.4.2. Aptardami Sukūrimo istoriją sieja Dievo meilę ir rūpestį žmogumi su Dievo kvietimu priimti save ir kitą žmogų kaip vertingą ir unikalų Dievo kūrinį.

23.4.3. Mokiniai atpažįsta ir pateikia gero ir blogo elgesio pavyzdžių, sieja nuodėmę su nepaklusnumu Dievui (pavydas, pasipūtimas, muštynės - Kaino ir Abelio istorija, Babelės bokšto statyba).

23.5. Krikščionio gyvenimas pasaulyje:

23.5.1. Susipažinę su Sukūrimo istorija sieja ją su Dievo patikėta atsakomybę žmogui rūpintis kūrinija, aptaria kaip praktiškai galima pasirūpinti augalais, gyvūnais ir įgyvendina paprastus projektus (pvz. pagamina lesyklėlės paukšteliams žiemą, surenka šiukšles ir t.t.).

23.5.2. Mokiniai, dalyvaudami socialinius projektus ugdo suvokimą, kad - atsiliepdami į kitų žmonių, esančių artimiausioje aplinkoje, poreikius, liudijame apie mylintį ir rūpestingą Kūrėją.

24. Mokymo(si) turinys. 2 klasė:

24.1. Dievo Žodžio svarba. Kelionė Biblijos puslapiais:

24.1.1. Klausydami, iliustruodami, vaidindami Biblijos istorijas ugdo kompetencijas pažinti Šventąjį Raštą kaip Dievo, veikiančio istorijoje, pasakojimą, susipažįstant su Izraelio tautos patriarchų Abraomo, Izaoko ir Jokūbo gyvenimais (Pradžios knygos 12-50 skyriai), Jėzaus Kristaus gimimo istorija (Evangelija pagal Luką 1-2 skyriai), atsako į faktinius ir aiškinamuosius klausimus, išsako jiems kilusius klausimus bei samprotavimus. Išvardija, pavaizduoja pagrindinius įvykius iš Abraomo, Jokūbo ir Ezavo, Juozapo, Zacharijo ir Elžbietos, Jono Krikštytojo gyvenimų.

24.1.2. Mokiniai įvardija, kad Bibliją sudaro dvi dalys - Senasis Testamentas ir Naujasis Testamentas, paaiškina, kad Jėzaus Kristaus gimimo istorija yra aprašoma antroje Biblijos dalyje, kuri vadinama Naujuoju Testamentu.

24.2. Krikščioniška pasaulėžiūra:

24.2.1. Per analizuojamas Biblijos istorijas (Pradžios 12-50; Luko 1-2), mokiniai mokosi atpažinti tokius Dievo atributus kaip meilė, ištikimybė, suverenumas.

24.2.2. Aptaria Jėzaus gimimą, kaip Dievo pažado, atsiųsti Gelbėtoją išsipildymą. Šis pasakojimas gretinamas su išpildytu Dievo pažadu Abraomui ir Zacharijui susilaukti palikuonių (Pradžios 12,2; Pradžios 15, 1-6, Pradžios 21; Luko 1-2). Aptariant Abraomo ir Izaoko istoriją ant Morijos kalno mokiniai gilina supratimą apie aukos už nuodėmę svarbą. Ši istorija susiejama su Dievo Sūnaus auka ant kryžiaus.

24.2.3. Remdamiesi Abraomo, Loto, Jokūbo ir Ezavo istorijomis samprotauja apie žmogaus polinkio siekti naudos sau pavojus ir pasitikėjimo Dievo pažadais privalumus.

24.2.4. Reflektuojant Biblijos istorijas ir kasdienes patirtis ugdo gebėjimą pastebėti, kad visi žmonės nori, kad jie būtų mylimi ir gerbiami (Ezavas, Jokūbas, Juozapo broliai, Egipto valdytojas).

24.3. Dievo bendruomenė. Bendrystė ir tarnystė:

24.3.1. Aptariant Jokūbo ir jo palikuonių gyvenimą, mokiniai atranda, kad Dievas yra ištikimas savo duotam pažadui laiminti Abraomo palikuonis, kurie yra įvardijami kaip Dievo tauta ir per užduodamus klausimus, pastebi, kaip Dievas ištikimai rūpinasi savo išrinktais žmonėmis, ugdo jų charakterį (Abraomas, Jokūbas, Juozapas).

24.4. Evangelinės mokinystės žingsniai:

24.4.1. Mokiniai klausydami, skaitydami ir aptardami Biblijos veikėjų (Abraomo, Izaoko, Jokūbo, Juozapo) gyvenimo įvykius, mokosi susieti savo patirtis santykiuose su artimiausios aplinkos žmonėmis, samprotauja apie pažadų laikymosi, atleidimo, pasitikėjimo Dievu svarbą kasdieninėse gyvenimo situacijose.

24.5. Krikščionio gyvenimas pasaulyje:

24.5.1. Įvardindami tai, kuo žavisi stebėdami gamtos grožį, gamtoje vykstančius natūralius procesus savo patirtis sieja su dėkingumu Kūrėjui, ugdo pagarbų ir atsakingą santykį su kūrinija.

24.5.2. Atkreipdami dėmesį į atliekų kiekius, atlikdami apklausas artimoje aplinkoje, ugdo suvokimą, kad atsakingai vartodami jiems teikiamus išteklius (maistą, daiktus), jie gali prisidėti prie pagalbos stokojantiems.

25. Mokymo(si) turinys. 3 klasė:

25.1. Dievo Žodžio svarba. Kelionė Biblijos puslapiais:

25.1.1. Klausosi, vaidina Išėjimo ir Pakartoto Įstatymo knygoje aprašomus pagrindinius įvykius ir veikėjus, ugdo supratimą, kad Biblijos pasakojimai apie žydų tautos išėjimą iš Egipto yra Dievo atskleistos Atpirkimo istorijos dalis (Išėjimo knyga, Pakartoto Įstatymo knyga).

25.1.2. Nupasakoja pagrindinius įvykius apie izraelitų išėjimą iš Egipto ir klaidžiojimą dykumoje. Apibūdina pagrindinius veikėjus Mozę, Aaroną, Mirjam, Kalebą, Jozują. Aptardami Jėzaus

Kančios ir Prisikėlimo įvykius (Luko evangelija 22-24 skyriai) mokosi pastebėti kaip Senojo Testamento veikėjų gyvenimo detalės yra užuominos apie Gelbėtoją Jėzų.

25.1.3. Išvardija 10 Dievo Įsakymų ir juos paaiškina pagal "Naujojo miesto katekizmo" 6-12 klausimus.

25.1.4. Pasako Penkiaknygės knygų pavadinimus iš eilės ir gali apibendrintai paminėti pagrindinius jų turinio akcentus.

25.1.5. Suranda ir skaito Biblijos ištrauką pagal pateiktą nuorodą, išsako savo samprotavimus apie perskaitytą tekstą iš Biblijos, užduoda klausimus, sieja su savo gyvenimu.

25.2. Krikščioniška pasaulėžiūra:

25.2.1. Samprotauja apie tai, kaip Dievas išreiškė rūpestį savo tauta, suteikdamas žydams maisto, vandens ir 10 Dievo Įsakymų, kai ji klaidžiojo dykumoje.

25.2.2. Plečia Dievo bruožų pažinimą, pristato Dievą, kaip aprūpintoją (mana, vanduo, putpelės) ir tiesos šaltinį (10 Dievo Įsakymų).

25.2.3. Paaiškina, kad Dievo vardas „Aš esu“ atskleidžia Dievą, neturintį nei pradžios, nei pabaigos/amžiną Dievą.

25.2.4. Susipažįsta su žydų Paschos ir aukos už nuodėmes koncepcija. Išsako savo pastebėjimus apie Paschos avinėlio sąsajas su Jėzaus atperkančia auka ant kryžiaus.

25.2.5. Aptardami Kalno pamokslo turinį atpažįsta Jėzaus perfrazuotus 10 Dievo Įsakymus.

25.2.6. Samprotauja ir taiko 10 Dievo įsakymų kasdienėse situacijose. Atpažįsta Jėzaus, kaip Dievo Avinėlio simboliką stebimuose meno kūriniuose.

25.2.7. Įvardija pagrindinius žmogaus fizinius ir dvasinius poreikius ir aptaria, kaip Dievas pasirūpino izraelitų poreikiais dykumoje, kaip skirtingai žmonės reagavo į Dievo rūpestį.

25.2.8. Analizuodami kitų žmonių reakcijas atpažįsta savo reakcijas. Aptaria, ką reiškia teisingumas, gailestingumas.

25.2.9. Apibūdina 10 Egipto nelaimių (Išėjimo 11-12) ir kaip jos siejosi su to meto egiptiečių religija. Skiria krikščionišką pasaulėžiūrą nuo kitų pasaulėžiūrų.

25.2.10. Apibūdindami krikščionišką pasaulėžiūrą ugdomi pagarbią nuostatą kitaip pasaulį suprantančių žmonių atžvilgiu. Atpažįsta keletą religinių simbolių.

25.3. Dievo bendruomenė. Bendrystė ir tarnystė:

25.3.1. Remdamiesi nagrinėtomis Biblijos istorijomis ir vaizdine medžiaga mokiniai aiškinasi pagrindinius Senojo Testamento bažnyčios bruožus (Izraelio tauta, padangtė, Dievo garbinimo ritualai).

25.3.2. Pateikia idėjų, kuo gali prisidėti prie bendruomenės gerovės. Pasakoja kaip švenčiamos bažnytinės šventės, paaiškina jų esmę.

25.4. Evangelinės mokinystės žingsniai:

25.4.1. Samprotauja apie 1-4 Dievo įsakymų pritaikymą kasdieniame gyvenime.

25.4.2. Savais žodžiais išreiškia padėką Dievui už Jo rūpestį fiziniais ir dvasiniais poreikiais.

25.4.3. Atmintinai pasako Viešpaties maldą ir meldžiasi jos žodžiais asmeninėse maldose.

25.4.4. Paaiškina, ką reiškia mylėti Dievą visa širdimi.

25.4.5. Samprotauja apie 5-10 Dievo įsakymų pritaikymą kasdieniame gyvenime, atpažįsta, kokie veiksmai rodo konkrečių Dievo įsakymų nepaisymą.

25.4.6. Komentuoja, kuo svarbus ir kaip reiškiasi gerumas, dosnumas, nuolankumas kasdieniame gyvenime.

25.5. Krikščionio gyvenimas pasaulyje:

25.5.1. Paaiškina, kaip Dievo įsakymai apibūdina žmogaus santykį su valdžiomis (Dievu, tėvais, mokytojais, vadovais).

25.5.2. Aptaria, kaip 6, 10 įsakymai siejasi su tausojimo nuostatomis.

25.5.3. Nusako būdus, koks žmogaus elgesys rodytų pagarbų ir dėkingą santykį su augintiniais, gamta, laukiniais gyvūnais. Išvardija kelis teigiamo ir neigiamo žmogaus poveikio gamtai pavyzdžius.

25.5.4. Dalyvaudami socialiniuose projektuose ugdomi pastabumą ir sąmoningumą atsiliepiant į žmonių fizinius ir dvasinius poreikius, aptaria būdus, kaip galima pasirūpinti tais poreikiais.

26. Mokymo(si) turinys. 4 klasė:

26.1. Dievo Žodžio svarba. Kelionė Biblijos puslapiams:

26.1.1. Aptardami Jozuės, Teisėjų, Rūtos knygose pateikiamas istorijas, komentuoja pagrindinius įvykius, užimant ir apgyvendinant Kanaaną (Jozuės knyga, Teisėjų knyga, Rūtos knyga). Apibūdina pagrindinius veikėjus Jozuę, Kalebą, Gedeoną, Samsoną, Deborą, Rūtą. Aptaria, kaip pasitikėjimas Dievu ir paklusnumas jo įsakymams padėdavo izraelitams patirti Dievo galybę.

26.1.2. Išplėtoja savo samprotavimus, kad Biblijoje pateikiamos istorijos yra patikimos, padedančios pasirinkti teisingai.

26.1.3. Atpažįsta Senojo ir Naujojo Testamentų knygų pavadinimus. Susipažįsta ir praktiškai išbando įrankius, padedančiais geriau suprasti tekstą (žemėlapiai, mobiliosios Biblijos programėlės).

26.2. Krikščioniška pasaulėžiūra:

26.2.1. Apibūdina, kaip reiškiasi Dievo teisingumas, gailestingumas, visažinojimas.

26.2.2. Pateikia pavyzdžių, kaip Dievas laimina paklusnumą Jo Žodžiui (Jozuės, Rūtos gyvenimai).

26.2.3. Komentuoja ryšį tarp Rūtos gyvenimo istorijos ir Dievo plano atnešti išgelbėjimą visoms tautoms per vieną iš jos palikuonių - Jėzų. Atpažįsta Boazo-atpirkėjo ir Jėzaus-Atpirkėjo bendrus bruožus.

26.2.4. Pasakoja, vaidina Jėzaus stebuklus, akcentuojant tikėjimą ir nuodėmių atleidimą.

26.2.5. Aptardami Kanaano tautų dvasingumą, išskiria to meto pagoniškų tautų papročius ir lygina juos su izraelitų santykiu su Dievu. Apibūdina stabmeldystės koncepciją ir paaiškina jos pavojus žmogaus santykiyje su Dievu ir artimu.

26.3. Dievo bendruomenė. Bendrystė ir tarnystė:

26.3.1. Pasakoja apie jų lankomos Bažnyčios šventes, lygina jų šventimo tradicijas ir prasmes su kitų klasiokų Bažnyčių ir šeimų tradicijomis.

26.4. Evangelinės mokinystės žingsniai:

26.4.1. Apibūdina, kaip Dievas atskleidė savo planus Jozuei ir aiškinasi, kaip šiais laikais žmonės gali pažinti Dievo valią. Remdamiesi istorija apie Jozuės drąsą ir pasitikėjimą Dievu, aiškinasi, kaip pasitikėjimas Dievu padeda žmonėms nugalėti baimes, pateikia pavyzdžių apie tikinčių žmonių drąsą iš jiems pažįstamų žmonių gyvenimo ar skaitytų knygų.

26.4.2. Susipažinę su istorija apie Achana, mokosi ištirti savo širdį Viešpaties akivaizdoje ir išpažinti savo nuodėmes.

26.5. Krikščionio gyvenimas pasaulyje:

26.5.1. Įvardija kelias spręstinas situacijas, kurias pastebi savo artimoje aplinkoje (šeimoje, klasėje, bendruomenėje, kaimynystėje), kuria planą, kaip galėtų konkrečiai prisidėti prie vienos iš situacijų sprendimo.

27. Mokymo(si) turinys. 5 klasė:

27.1. Dievo Žodžio svarba. Kelionė Biblijos puslapiams:

27.1.1. Skaitydami ištraukas iš Biblijos ir atlikdami įvairaus pobūdžio užduotis, mokiniai susipažįsta Biblijoje aprašyta Izraelio tautos istorija Izraelio karalystės laikotarpiu (1-2 Samuelio bei 1 Karalių 1-11), apibūdina svarbiausius įvykius pranašo Samuelio ir trijų pirmųjų Izraelio karalių (Sauliaus, Dovydo, Saliamono) gyvenimuose ir tarnystėje, nagrinėja Jėzaus palyginimus apie Dievo karalystę (Mato 13 skyrius), Kalėdų, Velykų istorijas. Mokiniai komentuoja, kaip Šventojo Rašto istorijos siejasi su mokinių gyvenimo patirtimis ir teikia vertingų išvalgų bei pamokymų.

27.1.2. Braižant grafikus, schemas ugdomas gebėjimas išvelgti pasikartojančius dėsningumus žmonių santykiyje su Dievu, pastebimus nuo patriarchų laikotarpio (nuodėmės ratas).

27.1.3. Įvardija pagrindines Senojo Testamento knygų grupes. Nusako bendrais bruožais istorinių, išminties ir pranašų knygų ypatumus, pagrindines temas.

27.2. Krikščioniška pasaulėžiūra:

27.2.1. Nagrinėdami Biblijoje aprašytus Izraelio karalių gyvenimo įvykius, ugdomi gebėjimą atpažinti šiose istorijose atsiskleidžiančius karališkuosius Dievo atributus (suverenumas, galybė, šlovė, teisingumas) ir jų dermę su Dievo gailestingumu, kantrybe.

27.2.2. Komentuoja "Naujojo miesto katekizmo 18-23 klausimus ir atsakymus.

27.2.3. Nagrinėdami Jėzaus gimimo, kančios ir prisikėlimo istorijas nurodo Jėzaus, kaip galingo ir nuolankaus tarno (pranašo ir karaliaus) bruožus.

27.2.4. Aptaria nesėkmes pirmųjų Izraelio karalių valdyme ir asmeniniame gyvenime, jų priežastis ir pasekmes. Lygina karalių Sauliaus, Dovydo, Saliamono asmeninio santykio su Dievu įtaką jų valdymo būdai, susipažįsta su doros lyderystės samprata.

27.2.5. Remdamiesi pirmųjų Izraelio karalių gyvenimo istorijomis mokiniai gvildena nuodėmingos prigimties, pasireiškiančios noru būti nepriklausomam nuo Dievo, temą.

27.2.6. Aptardami karaliaus Sauliaus susidūrimus su okultinėmis praktikomis, apibrėžia okultizmo sąvoką, analizuoja, kas yra rašoma Šventajame Rašte apie okultizmo pavojus, samprotauja apie būdus, kaip atsispirti neigiamai okultizmo įtakai.

27.3. Dievo bendruomenė. Bendrystė ir tarnystė:

27.3.1. Apibūdina Bažnyčios, kaip Dievo karalystės ambasados vaidmenį ir atsakomybę. Pateikia tarnaujančios lyderystės pavyzdžių savo bendruomenėje.

27.3.2. Aptaria Dievo Pateptojo sampratą Izraelio karalystės laikotarpiu ir dalinasi įspūdziais, vidiniais pastebėjimais apie matytus šiuolaikinių Dievo tarnų paskyrimo tarnystei įvykius.

27.3.3. Komentuoja, kaip savo talentus galėtų panaudoti vietinės bendruomenės gyvenime.

27.3.4. Aptaria tikėjimo raiškos būdus ir formas.

27.4. Evangelinės mokinytės žingsniai:

27.4.1. Užsirašydami, jų manymu reikšmingas, citatas, ugdomi kompetenciją reflektvyviai skaityti Šventąjį Raštą ir atkreipti dėmesį į vidinius Šventosios Dvasios paraginimus.

27.4.2. Aptaria, ką reiškia klausytis ir girdėti Dievą, kodėl ir kaip asmeniškai planuoti "laiką su Dievu". Pateikia pavyzdžių iš savo ar kitų žmonių gyvenimo. Eksperimentuodami mokosi kūrybiškai organizuoti savo asmeninį laiką su Dievu. Apibūdina laiko įprasminimo būdus, pateikia pavyzdžių apie praktikuojamus prasmingus laisvalaikio būdus.

27.4.3. Aptaria aktyvaus klausymosi svarbą tarpusavio santykiuose. Analizuoja gyvenimiškus pavyzdžius, kaip remiantis Šventojo Rašto išmintimi buvo išspręstos konfliktinės situacijos. Analizuoja pykčio, išdidumo teigiamus ir neigiamus aspektus veikloje ir santykiuose.

27.4.4. Atpažįsta ir įvardija savo ir klasės draugų stipriausias charakterio savybes ir talentus.

27.5. Krikščionio gyvenimas pasaulyje:

27.5.1. Remdamiesi Pradžios knygoje įvardintu Dievo žmogui suteiktu vadovavimo kūrinių mandatu, Izraelio karalių gyvenimo pakilimais ir nuosmūkais, aptaria būdus, kaip dora lyderystė galėtų pasireikšti santykiuose su kūriniu ir patikėtomis užduotimis.

27.5.2. Komentuoja tokias sąvokas kaip sąžiningumas, pasiaukojimas, nuolankumas, teisingumas, pagarba.

28. Mokymo(si) turinys. 6 klasė:

28.1. Dievo Žodžio svarba. Kelionė Biblijos puslapiams:

28.1.1. Paaiškina Dievo Žodžio svarbą gyvenimo pasirinkimams (Biblija yra Kūrėjo instrukcija žmogui).

28.1.2. Nagrinėdami Biblijos užrašytas istorijas suskilusios karalystės, tremties ir sugrįžimo iš tremties laikotarpiu (1-2 Karalių knyga, 1-2 Metraščių knyga, didžiųjų ir mažųjų pranašų knygos), tęsia pažintį su Izraelio istorija. Atpažįsta ir interpretuoja pasikartojančias nepaklusnumo/nuodėmės apraiškas ir jos pasekmes (tremtis) bei Dievo ištikimybę savo išrinktajai tautai. Analizuoja Esterės, Danieliaus, Nehemijo gyvenimo įvykius, jų santykį su Dievu, atskleidžiamas Dievo savybes. Ieško sąsajų su ankstesnėse klasėse aptartais Biblijos įvykiais bei veikėjais.

28.2. Krikščioniška pasaulėžiūra:

28.2.1. Komentuoja, kaip Dievo rūstybė, pasireiškianti įvairiomis sudrausminimo priemonėmis, yra ištikimosios Dievo meilės išraiška (Babilono tremtis, Nehemijas, Izaijas).

28.2.2. Interpretuoja, sąsajas tarp išgelbėjimo iš tremties (Egipto, Babilono) Senajame Testamente ir išgelbėjimo iš nuodėmės Naujajame Testamente.

28.2.3. Komentuoja "Naujojo miesto katekizmo 24-31 klausimus ir atsakymus.

28.2.4. Nagrinėja kelis fragmentus iš pranašo Izaijo pranašystes apie Mesijo atėjimą (Izaijo 53 skyrius). Sieja pateiktas Izaijo pranašystes su Jėzaus Kristaus gyvenimo įvykiais.

28.2.5. Remdamiesi Biblijoje aprašomu nuolat pasikartojančiu žmonių nutolimo nuo Dievo ir tragiškas to pasekmes, ugdomi gebėjimą įžvelgti Gelbėtojo ilgesį Senojo Testamento pranašų žodžiuose.

28.2.6. Nagrinėdami Biblijos veikėjų istorijas (Danielius, Estera, Nehemijas) komentuoja, ar/kur reikėtų brėžti ribą tarp pagarbaus santykio su kitaip mąstančiais žmonėmis ir savo krikščioniškos tapatybės stiprinimo.

28.3. Dievo bendruomenė. Bendrystė ir tarnystė:

28.3.1. Remdamiesi Esteros, Danieliaus, Nehemijo gyvenimo istorijomis, aptaria bendruomenės, tikėjimo Dievu svarbą ištvėriant sunkumus. Išplėtoja mintis apie vietinės bažnyčios svarbą tapatybės suvokimui, dvasiniam augimui, sunkumų įveikimui. Komentuoja, kaip jiems dalyvavimas tikinčiųjų bendruomenės gyvenime padeda puoselėti santykį su Dievu ir žmonėmis.

28.4. Evangelinės mokinystės žingsniai:

28.4.1. Išplėtoja tokius maldos aspektus, kaip padėka, savo ir kitų poreikių išsakymas, išpažintis, atgaila.

28.4.2. Remdamiesi Danieliaus malda už Jeruzalę (Danieliaus 9, 1-19), išskiria tris tos maldos komponentus (padėka, prašymas, atgaila) ir užrašo savo asmenines maldas.

28.4.3. Skiria laiką apmąstyti skaitytą Biblijos tekstą, Biblijos skaitinių dienoraštyje užsirašydami jiems svarbias Šventojo Rašto ištraukas, kilusius klausimus.

28.4.4. Komentuoja Dievo žodžio ir išmintingų patarimų svarbą priimant teisingus sprendimus, ištvėriant išbandymus. Savo pasirinktomis priemonėmis iliustruoja, kaip vieno iš Biblijos veikėjų gyvenimas juos įkvepia labiau pasitikėti Dievu.

28.5. Krikščionio gyvenimas pasaulyje:

28.5.1. Apibendrinami Danieliaus, Esteros, Nehemijo asmeninio tikėjimo Dievu ir tarnavimo visuomenei sąsajas, pateikia savo įžvalgas apie krikščionių dalyvavimą visuomeniniame gyvenime.

28.5.2. Remdamiesi nagrinėtų Senojo ir Naujojo Testamente užrašytų maldų už valdžias pavyzdžiais, užrašo savo maldą už valdžias.

28.5.3. Atlikdami vietinės apimties apklausas įvertina žmonių požiūrį į tautines mažumas Lietuvoje. Dalyvauja renginiuose, kuriuose yra pagerbiamos holokausto aukos.

29. Mokymo(si) turinys. 7 klasė:

29.1. Dievo Žodžio svarba. Kelionė Biblijos puslapiams:

29.1.1. Apibrėžia Bibliją kaip vientisą Dievo įkvėptą pasakojimą apie žmonijos Atpirkimą per Dievo Sūnų Jėzų Kristų.

29.1.2. Skaitydami ištraukas iš poezijos, pranašų knygų, sieja jų tekstus su ankstesnėse klasėse aptartomis Biblijos istorijomis, apibūdina pagrindinių Senojo Testamento įvykių istorinį ir chronologinį kontekstą. Susieja istorinių knygų turinį su pranašų žodžiais. Mokiniai, analizuodami išminties knygas Biblijoje, aptaria jose pabrėžiamas vertybes ir kvietimą rinktis išminties kelią.

29.1.3. Aiškinasi, kas yra Evangelijos, jų autorius ir parašymo aplinkybės, jų panašumus ir skirtumus. Aptaria Jėzaus Kristaus gyvenimo svarbiausius etapus sinoptinėse Evangelijos (Mato, Morkaus, Luko).

29.2. Krikščioniška pasaulėžiūra:

29.2.1. Nagrinėdami Senojo Testamento pranašų žodžius, atpažįsta Dievo kvietimą atgailai, perspėjimą apie artėjančią teismą, skelbiamą viltį apie ateinančią Mesiją. Komentuodami Senojo Testamento pranašų žodžius išplėtoja visa žinančio Dievo koncepciją.

29.2.2. Remdamiesi jau nagrinėtomis istorijomis iš Biblijos aiškinasi Sandoros sampratą, pateikia keletą Senojo Testamento sandoros pavyzdžių, palygina Senojo ir Naujojo Testamento sandoras. Aiškinasi, kaip Jėzaus tarnystė išpildė Senojo Testamento sandorų reikalavimus.

29.2.3. Apibrėžia Jėzaus Kristaus misiją. Remdamiesi Evangelijų autorių pateikiamais liudijimais, apibūdina Jėzų, kaip Dievo Sūnų yra žadėtąjį Mesiją. Aptaria Jėzaus Kristaus mirties ir prisikėlimo svarbą išgelbėjimo doktrinoje. Analizuoja Jėzaus susitikimo su kitais žmonėmis istorijas Jono Evangelijoje ir remdamasis jomis paaiškina, kaip žmogus gali susitaikyti su Dievu (Jono 1, 1–14), ugdomi dėkingumą ir pagarbą Dievui.

29.2.4. Išplėtoja Trivienio Dievo doktriną ir Jėzaus vietą joje. Paaiškina, kodėl Jono 1, 1–14 yra svarbi ištrauka argumentuojant Jėzaus Kristaus, kaip Dievo Sūnaus Trejybėje doktriną

29.2.5. Aptaria Šventosios Dvasios vaidmenį tikinčiojo gyvenime (Jono Evangelija). Išvardija apaštalo Jono pateikiamus Šventosios Dvasios apibūdinimus ir argumentavimą apie Šventąją Dvasią, kaip Trejybės asmenį.

29.2.6. Komentuoja atsakymus į "Naujojo miesto katekizmo" 1-31 klausimus.

29.2.7. Diskutuoja kaip tikintieji galėtų atspindėti tėvo nuostatas (Istorija apie du sūnus Luko 15, 11-32) santykiyje su kitaip galvojančiais žmonėmis.

29.3. Dievo bendruomenė. Bendrystė ir tarnystė:

29.3.1. Remdamiesi Jėzaus žodžiais paaiškina, kad bažnyčios pamatas yra Jėzaus mokymas. Lygina įvairių krikščioniškų konfesijų raišką, mokosi išvelgti vienybę skirtybėse.

29.4. Evangelinės mokinystės žingsniai:

29.4.1. Komentuoja, kaip Biblijos poezijos ir išminties knygose aprašomas santykis su Dievu drašina ir moko juos atvirai ir sąžiningai išsakyti savo jausmus, abejones Dievo akivaizdoje, nuolankiai priimti savo ribotumą didingo Dievo akivaizdoje ir Juo pasitikėti. Interpretuodami psalmių žodžius kuria savo asmenines maldas. Jėzaus mokymo apie maldą kontekste (Mato 6, 5-13) analizuoja savo maldos gyvenimą.

29.4.2. Išminties knygų ir Morkaus Evangelijos kontekste aiškinasi biblinę sėkmės suvokimo koncepciją, lygina ją su savo nuomone apie sėkmingą gyvenimą, analizuoja kokią vietą jų vertybių prioritetuose užima santykis su Dievu/tikėjimas.

29.5. Krikščionio gyvenimas pasaulyje:

29.5.1. Remdamiesi Evangelijoje pagal Luką aprašyta Jėzaus gailestingumo tarnyste, analizuoja Dievo kvietimą atsiliesti į žmonių, esančių ribinėse situacijose poreikius, sugalvoja planą, kaip atsakant į žmonių poreikius galima paliudyti apie Dievo meilę. Analizuodami socialines problemas taiko Jėzaus tarnystės principus.

30. Mokymo(si) turinys. 8 klasė:

30.1. Dievo Žodžio svarba. Kelionė Biblijos puslapiams:

30.1.1. Susipažinę su pagrindiniais Senojo ir Naujojo Testamentų įvykiais ir asmenybėmis, atpažįsta tikėjimą Dievu kaip pamatinę vertybę. Nagrinėja įvykius po Jėzaus Kristaus Prisikėlimo: Sekminių istorija ir ankstyvosios krikščionių bažnyčios pradžia, persekiojimai ir tikinčiųjų skaičiaus augimas Azijoje ir Europoje, apaštalo Pauliaus atsivertimas, misijų kelionės. Skaitydami apaštalo Pauliaus ir kitų Naujojo Testamento autorių laiškus atpažįsta nūdienos gyvenimo aktualijas. Susipažįsta su eschatologiniu pasakojimu - Apreiškimo Jonui knyga ir susipažįsta su jos interpretavimo ypatumais.

30.1.2. Komentuoja kultūrinį istorinį ankstyvosios krikščionių bažnyčios kontekstą. Pristatant apaštalo Pauliaus misijų keliones, naudojasi žemėlapiams ir Šventojo Rašto ištraukomis.

30.1.3. Išvardija visas Naujojo Testamento knygas, pateikia pagrindinius Naujojo Testamento įvykius chronologine tvarka. Bendrais bruožais nusako Evangelijų, laiškų ir Apreiškimo knygos ypatumus, pagrindines temas.

30.2. Krikščioniška pasaulėžiūra:

30.2.1. Apibūdina Šventosios Dvasios sampratą Trivienio Dievo kontekste. Paaiškina Šventosios Dvasios atsiuntimo per Sekmines prasmę. Mokosi atpažinti Šventosios Dvasios darbą tikinčiojo gyvenime (ap. Pauliaus laišku).

30.2.2. Komentuoja "Naujojo Miesto katekizmo" 31-41 klausimus.

30.2.3. Nagrinėdami Naujojo Testamento laiškus išplėtoja biblinę sampratą apie Dievo Atpirkimo planą per tikėjimą Jėzaus auka. Komentuoja, kaip suvokimas apie Atpirkimo poreikį ateina giliai įsisąmoninus savo nuodėmingumą, analizuoja nuodėmės, malonės ir tikėjimo doktrinas, komentuoja Jėzaus Kristaus misiją. Paaiškina, kaip tikėjimas Jėzumi Kristumi padeda giliau pažinti Dievą.

30.2.4. Aptaria Apaštališkąjį išpažinimą Naujojo Testamento laiškų kontekste.

30.2.5. Identifikuoja didžiąsias pasaulio religijas, jas klasifikuoja. Atpažįsta kitų religijų simbolius ir juos paaiškina.

30.3. Dievo bendruomenė. Bendrystė ir tarnystė:

30.3.1. Išvardija Kristaus įsteigtus šventus sakramentus. Remiantis Šventuoju Raštu lygina įvairių bažnyčių sakramentų esmę. Remiantis Šventuoju Raštu analizuoja evangelikų reformatų sakramentų esmę.

30.3.2. Remdamiesi apaštalo Pauliaus laiškais įvardija sveikos Bažnyčios bruožus (Laiškas Titui) ir pagal juos įvertina savo lankomą bažnyčią, apibūdina, kokios nuostatos statydina arba griaua bendruomenės gyvenimą (1 laiškas korintiečiams).

30.3.3. Nagrinėja Bažnyčios ateities viziją, pateiktą Apreiškimo knygoje, susipažįsta su krikščionių bendruomenėmis, patiriančiomis persekiojimus įvairiose pasaulio šalyse.

30.4. Evangelinės mokinystės žingsniai:

30.4.1. Remdamiesi apaštalo Pauliaus laiškais gilina į tokias evangelinės mokinystės aspektus: Dvasios vaisių augimą tikinčiojo gyvenime (Laiškas galatams), šventėjimo samprata ir būdai (Laiškas kolosiečiams). Komentuoja, kaip teisinga doktrina turėtų vesti į teisingą gyvenimą (1 laiškas Timotiejui).

30.4.2. Remdamiesi savo asmenine ar artimųjų patirtimi, išplėtoja apaštalo Pauliaus mintį apie silpnume pasireiškiančią Dievo malonę ir jėgą (1 laiškas korintiečiams). Analizuoja savo dvasinio gyvenimo stovį nagrinėdami tikinčiojo gyvenimo aprašymus apaštalo Pauliaus laiškuose (laisvė Kristuje, kova su nuodėme, saugumas Dievo meilėje, dvasinės brandos kelias, dosnumas, pasirinkimai, atleidimas, tikėjimas ir savikontrolė).

30.5. Krikščionio gyvenimas pasaulyje:

30.5.1. Analizuoja, kaip pasireiškė tikinčiųjų ištvermė persekiojimų metu įvairiais istoriniais laikotarpiais. Organizuoja maldas už persekiojamus krikščionis visame pasaulyje.

30.5.2. Susipažįsta kaip socialinė misija yra apibrėžiama Senajame ir Naujajame Testamente.

30.5.3. Sukuria evangelizacinio projekto planą ir jį įgyvendina. Apibūdina, kaip projekte bus atsiliepta į fizinius ir dvasinius žmonių poreikius.

31. Mokymo(si) turinys. I-II gimnazijos klasės:

31.1. Dievo Žodžio svarba. Kelionė Biblijos puslapiams:

31.1.1. Analizuoja unikalią Biblijos skleidžiamą žinią diskutuodami tokiais klausimais: Kodėl mums turėtų rūpėti knyga, parašyta žiloje senovėje? Ar Biblija yra aktuali šiuolaikiniams žmogui? Kaip suprasti Bibliją?

31.1.2. Analizuoja ir komentuoja apie konteksto ir viso Biblijos pasakojimo suvokimo svarbą aiškinant atskiras Biblijos ištraukas.

31.1.3. Apibūdina Biblijos Kanono susiformavimo aplinkybės įvairiose tradicijose.

31.1.4. Klasifikuoja visas Senojo ir Naujojo Testamentų knygas, analizuoja jų ypatumus ir sąsajas

31.1.5. Įvardija Senojo ir Naujojo Testamento įvykius Dievo Sandoros su žmonėmis kontekste.

31.1.6. Pasakoja ir apibendrina atskirų Šventojo Rašto (ST ir NT) knygų turinį, išvardija Senojo Testamento pranašus ir pasako svarbiausias didžiųjų pranašų mintis

31.1.7. Nusako ryšį tarp Senojo ir Naujojo Testamentų sandorų.

31.1.8. Analizuoja ir komentuoja biblinius motyvus meno kūrinuose.

31.2. Krikščioniška pasaulėžiūra:

31.2.1. Apibūdina Malonės Sandorą ir Dievo planą išganyti žmogų.

31.2.2. Paaiškina Jėzaus misiją Trivienio Dievo plane. Jėzus Kristus - Dievas su mumis.

31.2.3. Apibūdina Dievo išganyimo planą, visagalybę, Dievo apvaizdą, atributus.

31.2.4. Apibrėžia Trejybės asmenų tarpusavio santykį.

31.2.5. Išsako samprotavimus apie Šventosios Dvasios vaidmuo siekiant vienybės su Kristumi.

31.2.6. Analizuoja ir paaiškina Senojo Testamento pranašystes apie Jėzaus Kristaus atėjimą ir jas susieja su konkrečiais Jėzaus gyvenimo įvykiais ir žodžiais.

31.2.7. Remdamiesi dvejopos Jėzaus Kristaus prigimties samprata, paaiškina Jėzaus Kristaus įvykdytą Atpirkimą.

31.2.8. Analizuoja Izaijo 53 skyrių Naujojo Testamento įvykių kontekste.

31.2.9. Komentuoja, ką reiškia, kad žmogus sukurtas kaip vyras ir moteris. Aptaria biblinę lytiškumo sampratą, lyčių vaidmenis.

31.2.10. Apibrėžia, kas yra pasaulėžiūra. Klasifikuoja pasaulėžiūrų rūšis. Apibūdina savo pasaulėžiūrą.

31.2.11. Komentuoja religijos sąvoką. Aptaria skirtingus požiūrius į Dievą, komentuoja klasikinius Dievo buvimo įrodymus.

31.2.12. Apibrėžia krikščionybę kitų religijų kontekste. Įvertina krikščionybės išskirtinumą.

31.3. Dievo bendruomenė. Bendrystė ir tarnystė:

31.3.1. Išplėtoja Bažnyčios kaip Dievo šeimos, kurią sudaro tikintieji iš įvairių bažnyčių koncepciją. Nagrinėja ekumeninio judėjimo istoriją ir raidą pasaulyje ir Lietuvoje.

31.3.2. Susipažįsta su teologinės minties raidos periodais (Apaštalų amžius, Patristinis amžius, Viduramžiai ir Renesansas, Reformacija ir Post-reformacinis laikotarpis, Modernieji amžiai). Interpretuoja žymiausių teologų mintis, atpažįsta jų atstovaujamą teologinės minties raidos etapą. Aiškinasi biblinius principus, padedančius atskirti ortodoksiją nuo erezijos.

31.4. Evangelinės mokinystės žingsniai:

31.4.1. Remdamiesi Šventojo Rašto išvalgomis, mokosi apibūdinti savo santykį su Dievu, remdamiesi Šventuoju Raštu. Savarankiškai pasirenka asmeninių Biblijos studijų temas, jas fiksuoja, reflektuoja Biblijos skaitinių dienoraštyje.

31.4.2. Apibūdina teologijos naudą dvasiniam augimui.

31.4.3. Komentuoja, kaip reiškiasi tikras dvasingumas kasdienybėje. Aptaria norą dalintis Evangelijos žinia kaip dvasingumo vaisių.

31.5. Krikščionio gyvenimas pasaulyje:

31.5.1. Remdamasis Dievo charakterio ir Jėzaus tarnystės pavyzdžiais kuria strategijas kaip pagerinti bendruomenės gyvenimą.

31.5.2. Nagrinėja sielovados ir labdaros koncepcijas. Išplėtoja socialinę tikinčiojo atsakomybę apibrėžta Šventajame Rašte. Organizuoja tęstinius socialinius projektus.

32. Mokymo(si) turinys. III gimnazijos klasė:

32.1. Šventasis Raštas kaip tikėjimo pamatas:

32.1.1. Mokiniai gilindamiesi į Šventąjį Raštą pažįsta jo prigimtį ir apibrėžia jo struktūrą, plėtoja Šventojo Rašto autoriteto ir neklaidingumo sampratą. Išskiria ir komentuoja svarbiausius Dievo Žodžio liudijimus apie Biblijos ir Kristaus autoritetą.

32.1.2. Mokiniai integruodami savo turimas gamtos pažinimo, literatūros, matematikos ir istorijos mokslų žinias iliustruoja kūrinijos tobulumą ir jos Autoriaus ir Atpirkėjo savybes, faktus apie Biblijos parašymo aplinkybes ir šios knygos unikalumą. Dievo Žodžio patikimumą komentuoja istorijos ir kitų mokslo disciplinų atradimų šviesoje.

32.1.3. Lygindami Biblijos vertimus įvertina Biblijos vertimų ir vertėjų vaidmenį perteikiant pirminę mintį.

32.2. Tikėjimo pagrindai:

32.2.1. Plėtodami mokymą apie Šventąją Trejybę, komentuodami teisingus ir klaidingus Trivienio Dievo įvaizdžius, kritiškai vertina unitarizmo mokymą.

32.2.2. Nagrinėdami pamatinius kristologijos teiginius, apibūdina Jėzaus Kristaus asmens išskirtinumą ir prigimtį.

32.2.3. Nagrinėdami pamatinius eschatologijos teiginius Komentuoja Šventosios Dvasios ir krikščioniškosios vilties viziją.

32.2.4. Reformuoto mokymo šviesoje komentuoja Apaštališkąjį tikėjimo išpažinimą.

32.2.5. Palygindami įvairias krikščioniškas konfesijas atskleidžia jų doktrininius skirtumus ir panašumus.

32.3. Istorinė visuotinės Bažnyčios perspektyva:

32.3.1. Kenčianti ir pergalinga Bažnyčia. Analizuodami Naująjį Testamentą ir vėlesnius istorinius šaltinius susipažįsta su krikščionybės išsūkiais Romos Imperijos laikotarpyje. Krikščioniško mokymo įtvirtinimas.

32.3.2. Skaitydami Bažnyčios tėvų ir pirmųjų apologetų raštus susipažįsta su krikščioniškosios ortodoksijos pagrindais, ekumeniniais tikėjimo išpažinimais, didžiosiomis kontraversijomis ir paklydimais.

32.3.3. Bažnyčios ir valstybės susilieimo pasekmės ir kontraversijos. Didžioji schizma. Scholastika.

32.3.4. Mokiniai nagrinėja Reformacijos raidą: Reformacijos šaukliai (Viklifas, Husas), Reformacija, jos prielaidos, įvykiai, asmenybės.

32.4. Evangelinės mokinystės žingsniai:

32.4.1. Asmeniškai studijuodami Šventąjį Raštą, stiprina savo santykį su Dievu, mokosi kelti klausimus ir ieškoti atsakymų Dievo Žodyje, jo komentaruose ir tikinčiųjų bendruomenėje. Analizuoja tikinčiųjų bendruomenės vaidmenį interpretuojant ir pritaikant Šventąjį Raštą kasdienybėje.

32.4.2. Gilindami Trivienio Dievo suvokimą formuojasi krikščionišką tapatybę, aptaria Trejybės patirtį santykyje su artimaisias ir bendruomenėje. Įvertina savo indėlį į vietinės bažnyčios gyvenimą. Diskutuodami ieško atsakymų į klausimus: Kodėl man svarbu dalyvauti pamaldose? Kodėl man svarbi malda, tarnystė? Kaip aš atpažįstu save Dievo ir Jo surinkimo akivaizdoje?

32.5. Reformacijos idėjų įtaka visuomenei:

32.5.1. Analizuodami literatūros ir meno kūrinius diskutuoja apie Reformacijos įtaką jų raidai (M. Mažvydo, K. Donelaičio kūryba, Radviliada, Nyderlandų tapyba ir kiti). Plėtoja mintis apie Reformacijos įtaką politinei minčiai, socialiniams santykiams ir ekonomikai (A. Volano raštai). Diskutuoja apie Bažnyčios institucijos vaidmenį visuomenėje ir jos įtaką.

33. Mokymo(si) turinys. IV gimnazijos klasė:

33.1. Šventasis Raštas kaip tikėjimo pamatas:

33.1.1. Diskutuodami ieško atsakymų į klausimus ir temas: Kodėl aiškiname Šventąjį Raštą? Biblijos neklaidingumo mokymas. Tradicijos ir išpažinimų svarba aiškinant Šventąjį Raštą.

33.1.2. Susipažįsta su egzegetiniais Biblijos aiškinimo pagrindais. Biblijos aiškinimo reikalingumas ir pagrindiniai principai.

33.1.3. Biblija ir kultūra: dvigubo klausymo imperatyvas (J. Stott „Šiuolaikinis krikščionis“).

33.2. Tikėjimo pagrindai:

33.2.1. Gilindami savo konfesinę tikėjimo tapatybę studijuoja klasikinius Reformatų tikėjimo išpažinimus (Heidelbergo katekizmas, Antrasis šveicariškasis, Belgiškas (Nyderlandų); Vestminsterio išpažinimai). Plėtoja tokias Reformuoto mokymo sampratas kaip penkios *solos*, Raštas, biblinis tikėjimas, malonė, Kristus, Dievo šlovė. Apibendrina doktrinius reformuoto mokymo ir Romos Katalikų bažnyčios mokymo panašumus ir skirtumus.

33.2.2. Susipažįsta ir lygina egalitarinę ir komplementarinę pasaulėžiūras, analizuoja iš jų kylančias pasekmes visuomeniniam gyvenimui.

33.3. Kristaus Bažnyčia ir konfesinė tapatybė:

33.3.1. Išpažinimo ugdymo įgūdžių formavimas asmeniškoje tikėjimo praktikoje, šeimoje ir vietinėje bendruomenėje.

33.3.2. Analizuoja skirtingas evangelinio pamaldumo tradicijas, bažnytinės valdžios santvarkas. Susipažįsta su įvairių evangelikų bendruomenių junginius, kokie jie - skirtingose denominacijose, palygina su Lietuvos evangelikų reformatų Sinodas (Unitas Lithuaniae arba Jednota Litewska) jo santvarka, istorija. Vertina vietinio surinkimo (bendruomenės, parapijos) reikšmę visuotinėje Kristaus Bažnyčioje.

33.3.3. Apie bažnytines tarnystes: Bažnyčios vyresnieji ir tarnautojai, paaiškina Biblijos mokymu pagrįstą pašaukimą tarnavimui bendruomenėje ir apibūdina reformatų klasikines daktarų, pastorių, presbiterių ir diakonų bažnytinės tarnystės kompetencijas.

33.4. Krikščioniško gyvenimo pagrindai:

33.4.1. Paliudija apie asmeninį santykį su Jėzumi šių dienų iššūkiuose. Diskutuoja apie asmenio pamaldaus gyvenimo ir tarnystės iššūkius ir palaiminimus šeimoje, bendruomenėje. Kaip tikėjimas padeda rasti ir įprasminti pašaukimą darbui ir kūrybai?

33.4.2. Svarsto apie savo santykį su supančiu pasauliu ir savo pašaukimą jo evangelizacijai.

33.5. Vakarų kultūros iššūkiai ir etinis imperatyvas gyvenimui visuomenėje:

33.5.1. Diskutuoja apie Biblinį požiūrį į kultūrą ir jos svarbą žmonijai, apie Evangelijos žinią pliuralistiniame pasaulyje. Dalinasi įžvalgomis apie nūdienos krikščionio kultūrinius ir etinius iššūkius, protestantizmo santyki su pasauliu. Diskutuoja apie biblinius meno kūrinių vertinimo kriterijus.

33.5.2. Susipažįsta su teologijos ir kultūros hermeneutikos pradmenimis, krikščioniškos etikos gairėmis.

VI SKYRIUS MOKINIŲ PASIEKIMŲ VERTINIMAS

35. Dorinio ugdymo (etikos ir tikybos) dalykų mokymosi pasiekimai vertinami ir fiksuojami mokyklos nustatyta tvarka. Vertinant dorinio ugdymo mokymosi rezultatus, svarbu susitarti dėl aiškių vertinimo kriterijų, jie turi būti žinomi ir mokiniams, ir jų tėvams. Kriterijai turėtų būti vienodi vertinant abiejų dalykų – tiek etikos, tiek tikybos – mokymosi rezultatus, atitinkantys programoje aprašytus pasiekimų lygius kiekvienam koncentrui. Mokinių vertinimas turi būti suvokiamas kaip pagalba mokiniui sėkmingai mokytis, tobulėti ir bręsti. Vertinimas yra nuolatinis mokinio mokymosi patirties – pasiekimų, daromos pažangos – stebėjimo, kaupimo, interpretavimo ir apibendrinimo procesas. Remiantis vertinimo rezultatais numatoma mokymosi perspektyva, individualizuojamas ugdymo procesas. Vertinama tik tai, ko mokiniai buvo mokomi. Pateikiant vertinimo informaciją akcentuojama ne klaidos ar nesėkmės, o tai, kokią pažangą padarė mokinys. Būtina gerbti mokinio pasaulėžiūrinį apsisprendimą, nuomonių įvairovę, tai neturėtų būti sudedamoji vertinimo dalis. Pateikiami keturių lygių pasiekimų aprašai: I – slenkstinis, II – patenkinamas, III – pagrindinis, IV – aukštesnysis. Jie skatins mokinius siekti aukštesnių pasiekimų, padės į(si)vertinti jų mokymosi pasiekimus ir daromą pažangą, ypač baigus tam tikrą etapą, pamokų ciklą, ir pan. Pamokoje ar kitoje kasdieninėje ugdymojoje veikloje mokinių pasiekimai vertinami stebint atliktų užduočių ar kitos ugdomosios veiklos rezultatų atitikimą nustatytiems kriterijams. Aprašant pasiekimų lygių požymius naudojamos šios mokinių gebėjimų augimą rodančios skalės ir sąvokos: savarankiškumo (mokytojo padedamas / padedamas – užduotis atlieka atsakydamas į nukreipiamuosius klausimus, kai procesą moderuoja ir jame dalyvauja mokytojas; naudodamasis netiesiogine pagalba – atlieka užduotį vadovaudamasis specialiai parengtais modeliais, pagal pateiktą pavyzdį ir pan.; konsultuodamasis – įvardija pasitaikančias kliūtis ir jas įveikia, tikslingai klausdamas ar prašydamas konkretaus patarimo; savarankiškai – užduotis atlieka iki galo, susidūręs su kliūtimis, randa būdų jas įveikti); sudėtingumo (mokinys tems analizę pradeda nuo išorinių dalykų stebėjimo, konkretaus objekto, jo požymių apibrėžimo, atlieka užduotys vadovaudamasis parengtais konstruktais; mokinys tems analizėje naudoja savirefleksiją ir savimonės turinį išreiškia jį įkomponuodamas į tems kontekstą bei kasdienybės įvykius, kritiškai vertina, pagal pateiktą grafinį modelį; mokinys tems analizėje savirefleksiją ir jos išraišką perkelia į įvairius kontekstus, kritiškai vertina, išauga abstrakcijos lygmuo); konteksto (mokinys analizuoja pakankamai siaurą teminių kontekstą; mokinys plečia kontekstą į kitas sritis, įtraukia savęs refleksiją šiame kontekste, naudoja kitas pažinimo sritis; mokinys išplečia kontekstą į kitas sritis (literatūra, kinas, istorija, psichologija, kasdienybės įvykiai ir pan.), išauga abstrakcijos lygmuo (aukštesnysis lygis).

36. Pradinio ugdymo programoje dorinio ugdymo pamokose mokinių pasiekimai aprašomi trumpais komentarais, aprašais. Pažymiai (balai) arba jų pakaitalai – ženklai, simboliai – nevartojami. Vertinimo būdai ir metodai turi atitikti vaikų raidos ypatumus, individualius intelekto, emocijų, valios, charakterio ir kt. ypatumus bei ugdymo tikslus ir mokymosi turinį.

37. Pagrindinio ugdymo programoje dorinio ugdymo pamokose rekomenduojama mokinių pasiekimus vertinti pasirenkamais pažangos fiksavimo būdais: pažymiais, „įskaityta“, „neįskaityta“, „padarė pažangą“, kaupiamuoju vertinimu, pažangos stebėjimo ir vertinimo aplanku ir pan. Pasiekimų lygiai siejami su mokinio pasiekimų įvertinimu pažymiais (jeigu šiuo būdu yra fiksuojama mokinio daroma pažanga): slenkstinis lygis (I) – 4, patenkinamas lygis (II) – 5-6, pagrindinis lygis (III) – 7-8, aukštesnysis lygis (IV) – 9-10.

38. Vidurinio ugdymo programoje dorinio ugdymo pamokose rekomenduojama mokinių pasiekimus vertinti pasirenkamais pažangos fiksavimo būdais: pažymiais, „įskaityta“, „neįskaityta“, kaupiamuoju vertinimu, pažangos stebėjimo ir vertinimo aplanku ir pan. Pasiekimų lygiai siejami su mokinio pasiekimų įvertinimu pažymiais (Jeigu šiuo būdu yra fiksuojama mokinio daroma pažanga): slenkstinis lygis (I) – 4, patenkinamas lygis (II) – 5-6, pagrindinis lygis (III) – 7-8, aukštesnysis lygis (IV) – 9-10. Baigiant vidurinio ugdymo programą galima rašyti baigiamąjį brandos darbą.

VII SKYRIUS
MOKINIŲ PASIEKIMŲ LYGIŲ POŽYMAI PAGAL PASIEKIMŲ SRITIS

34. Pasiekimų lygių požymiai. 1–2 klasės:

Pasiekimų lygiai			
Slenkstinis (I)	Patenkinamas (II)	Pagrindinis (III)	Aukštesnysis (IV)
1. Pasiekimų sritis: Šventojo Rašto pažinimas (A)			
Per nukreipiamuosius klausimus bendriausiais bruožais išskiria Bibliją iš kitų knygų (A1.1.)	Savarankiškai skiria Bibliją nuo kitų knygų, įvardija 1-2 skirtumus ir panašumus (A1.2.)	Įvardija, kad Biblija yra Dievo pasakojimas, paaiškina kuo ji panaši ir kuo skiriasi nuo kitų knygų (A1.3.)	Apibūdindamas Bibliją kaip Dievo pasakojimą, savais žodžiais argumentuoja šį teiginį, nurodo jos Autorių ir autorius (A1.4.)
Klausosi skaitomo teksto iš Biblijos ir pavieniais žodžiais įvardija su tekstu susijusius pastebėjimus. Atpažįsta kelias istorijas iš Biblijos (A2.1.)	Klausosi skaitomo teksto iš Biblijos, atsako į daugiau nei pusę faktinių klausimų apie tekstą. Rišliais sakiniais atpasakoja kelias istorijas iš Biblijos (A2.2.)	Dėmesingai klausosi teksto iš Biblijos, atsako į faktinius ir aiškinamuosius klausimus, formuluoja savo samprotavimus ir kilusius klausimus. Kūrybiškai atpasakoja ir pavaizduoja kelias istorijas iš Biblijos (A2.3.)	Aktyviai klausosi skaitomo teksto iš Biblijos, atsako į faktinius ir aiškinamuosius klausimus, formuluoja savo samprotavimus ir kilusius klausimus apie Biblijos istoriją, sieja ją su kitomis Biblijos istorijomis (A2.4.)
2. Pasiekimų sritis: Tikėjimo turinio pažinimas (B)			
Per nukreipiamuosius klausimus pasako, kad Dievas yra Kūrėjas. Grupuoja pateiktus paprastus Dievo ir žmogaus kūrybos pavyzdžius (B1.1.)	Įvardija, kad Dievas sukūrė pasaulį. Pateikia Dievo ir žmogaus kūrybos pavyzdžių (B1.2.)	Apibūdina Dievą kaip Kūrėją ir gyvenimo šaltinį. Pateikia bent vieną Dievo ir žmogaus kūrybos panašumą ir skirtumą (B1.3.)	Paaiškina, kodėl Dievas yra vadinamas Kūrėju ir gyvenimo davėju. Sieja žmogaus kūrybiškumą su Dievo kūrybiškumu (B1.4.)
Atpažįsta paveikslėlius, susijusius su Jėzaus gimimo istorija. 1-2 įvykius dažniausiai sudėlioja teisinga tvarka (B2.1.)	Sudėlioja Jėzaus gimimo istorijos paveikslėlius eilės tvarka, kartais padarydami klaidų. Trumpai paaiškina, kas nupiešta paveikslėlyje (B2.2.)	Pasakoja Jėzaus gimimo istoriją, išreiškia pagarbą Jėzui, kaip Dievo Sūnui (B2.3.)	Savo pasirinktomis išraiškomis priemonėmis vaizduoja Jėzaus gimimo istoriją, išreiškia pagarbą Jėzui, kaip amžinai esančiam Dievui (B2.4.)
Padedamas pasako įsimintiną Biblijos eilutę (Pradžios 1, 27) (B3.1.)	Pasako įsimintiną Biblijos eilutę (Pradžios 1,27) ir savais žodžiais	Remdamasis įsiminta Biblijos eilute (Pradžios 1, 27), paaiškina, ką reiškia, kad Dievas sukūrė žmogų pagal savo	Remdamasis Sukūrimo istorija ir platesniu Biblijos kontekstu, paaiškina, ką reiškia, kad Dievas

Pasiiekimų lygiai			
Slenkstinis (I)	Patenkinamas (II)	Pagrindinis (III)	Aukštesnysis (IV)
	paaishkina, ką reiškia būti Dievo atvaizdu (B3.2.)	panašumą, kuo žmogus yra panašus į savo Kūrėją. Išsako samprotavimus apie tikėjimo reikalingumą žmogui (B3.3.)	sukūrė žmogų pagal savo panašumą, kuo žmogus yra panašus į savo Kūrėją. Sieja tikėjimo Dievu reikalingumą su Sukūrimu (B3.4.)
Įvardija, kokiomis išorinėmis savybėmis skiriasi jam pažįstami žmonės (B4.1.)	Savais žodžiais pasako, kuo žmonės gali būti skirtingi, ir kuo panašūs. Pastebi, kad visi žmonės nori būti mylimi (B4.2.)	Pastebi ir priima savo ir kitų skirtingumą. Paaishkina, kad yra vertybių, kurios svarbios visiems žmonėms (B4.3.)	Pastebi ir priima savo ir kitų skirtingumą, suvokia, kad yra vertybių, kurios svarbios visiems žmonėms, įvardija tas vertybes. Jas pastebi ir Biblijos veikėjų gyvenime (B4.4)
3. Pasiiekimų sritis: Bažnyčios istorija ir liturgija (C)			
Įvardija, kad bažnyčios pastatas siejasi su tikėjimu Dievu. Išvardija kelias krikščioniškas šventes (C1.1.)	Apibūdina bažnyčią kaip vietą, kurioje garbinamas Dievas. Išvardija pagrindines krikščioniškas šventes ir papasakoja kaip jos švenčiamos jų šeimoje (C1.2.)	Apibrėžia bažnyčią kaip Dievo tautą, kuriai priklauso visi tikintieji. Išvardija pagrindines krikščioniškas šventes ir paaishkina, ką jos reiškia (C1.3.)	Apibrėžia bažnyčią kaip Dievo tautą. Sieja ją su visais tikinčiais nuo pat pasaulio sukūrimo. Išvardija pagrindines krikščioniškas šventes, sieja jas su Biblijos įvykiais (C1.4.)
4. Pasiiekimų sritis: Biblinis dvasingumas (D)			
Atkartoja maldos žodžius. Padedamas pasako nors vieną dalyką, už kurį nori padėkoti Dievui (D1.1.)	Meldžiasi kartojant maldos žodžius, moka kelias išmoktas trumpas padėkos maldas (D1.2.)	Savais ar išmoktais žodžiais išsako padėką ir prašymus Dievui. Išreiškia susidomėjimą Dievo Žodžiu (D1.3.)	Rodo iniciatyvą išsakyti padėką Dievui savais žodžiais, sava iniciatyva išreiškia tai savo pasirinktomis meninėmis priemonėmis. Domisi Biblija, kelia klausimus (D1.4.)
Mėgina vertinti savo ir kitų žmonių elgesį, pasako, kad neteisingai pasielgus reikia atsiprašyti (D2.1.)	Meldžiasi kartojant maldos žodžius, moka kelias išmoktas trumpas padėkos maldas (D2.2.)	Komentuoja atleidimo ir pasitikėjimo Dievu svarbą kasdieniame gyvenime. Moka atsiprašyti ir priimti atsiprašymą (D2.3.)	Jausdami gražaus elgesio poreikį puoselėja draugystę su žmonėmis. Kasdieniškose situacijose atsiprašo ir priima atsiprašymą. Skatina kitus atsiprašyti (D2.4.)
5. Pasiiekimų sritis: Žmogus ir pasaulis (E)			

Pasiiekimų lygiai			
Slenkstinis (I)	Patenkinamas (II)	Pagrindinis (III)	Aukštesnysis (IV)
Pritaria nuomonei, kad reikia rūpintis gamta. Pateikia keletą pavyzdžių kaip tai galima padaryti (E1.1.)	Apibūdina gamtą, kaip Dievo kūrinį. Įvardija, kad svarbu ja rūpintis. Išsako kelis būdus, kaip galima padėti žmonėms artimiausioje aplinkoje (E1.2.)	Įvardija, kuo žavisi stebėdami Dievo kūrinijos grožį. Komentuoja, kodėl svarbu rūpintis gamta. Aptaria pagalbos būdus žmonėms artimiausioje aplinkoje (E1.3.)	Gėrisi Dievo kūrinijos grožiu, sieja ją su Dievo išmintimi ir meile. Rodo iniciatyvą rūpintis gamta. Inicijuoja pagalbos organizavimą žmonėms artimiausioje aplinkoje (E1.4.)

35. Pasiekimų lygių požymiai. 3–4 klasės:

Pasiekimų lygiai			
Slenkstinis (I)	Patenkinamas (II)	Pagrindinis (III)	Aukštesnysis (IV)
1. Pasiekimų sritis: Šventojo Rašto pažinimas (A)			
Išskiria Bibliją iš kitų knygų (A1.1.)	Įvardija bent vieną Biblijos patikimumo argumentą (A1.2.)	Išsako savo samprotavimus, kodėl Biblija galima pasitikėti (A1.3.)	Paaiškina, kodėl Biblija galima pasitikėti, pateikia kelis argumentus (A1.4.)
Pasako, kad Bibliją sudaro ne viena knyga. Atpažįsta pagrindinius Penkiaknygės veikėjus (A2.1.)	Įvardija nagrinėjamų istorijų veikėjus ir juos trumpai apibūdina- kokie jie ir kaip jie elgėsi (A2.2.)	Išvardija pagrindinius Penkiaknygės veikėjus, kurie vadinami tikėjimo protėviais. Paaiškina, kaip tikėjimo protėviai atsiliepė į Dievo kvietimą ir įvardija, ko galima pasimokyti iš jų (A2.3.)	Apibūdina, palygina pagrindinius Penkiaknygės veikėjus, kurie vadinami tikėjimo protėviais, įvertinant jų poelgius. Paaiškina, kaip tikėjimo protėviai atsiliepė į Dievo kvietimą ir įvardija, ko galima pasimokyti iš jų (A2.4.)
2. Pasiekimų sritis: Tikėjimo turinio pažinimas (B)			
Per nukreipiamuosius klausimus įvardija, kad Dievas laikosi savo pažadų ir padedamas atpažįsta bent vieną Biblijoje paminėto Dievo pažado išsipildymą (B1.1.)	Įvardija konkrečius pavyzdžius iš Biblijos, kai Dievas išpildė savo pažadus (B1.2.)	Įvardija Dievo ištikimybės apraiškas Biblijos veikėjų gyvenime. Atpažįsta Dievo ištikimybės ženklus kasdienybėje (B1.3.)	Paaiškina kaip Dievo ištikimybė reikėsi nuo pat pasaulio sukūrimo. Sieja tai su savo asmeninėmis patirtimis (B1.4.)
Per nukreipiamuosius klausimus įvardija, kad Jėzus mirė už žmonių nuodėmes (B2.1.)	Įvardija, kad Jėzus yra vadinamas Dievo Avinėliu ir paaiškina kodėl (B2.2.)	Atpažįsta kai kuriuos Senojo Testamento įvaizdžius ir pažadus apie Gelbėtoją ir susieja juos su Jėzaus asmeniu (B2.3.)	Savarankiškai įžvelgia pateiktus Senojo Testamento įvaizdžius ir pažadus apie Gelbėtoją ir sieja juos su Jėzaus asmeniu (B2.4.)
Surūšiuoja paveikslėlius į gerų ir blogų poelgių kategorijas (B3.1.)	Pasitardamas išskiria Nuopolio pasekmes Dievo kūriniuose ir žmonių santykiuose (B3.2.)	Atpažįsta Nuopolio pasekmes Dievo kūriniuose ir žmonių santykiuose. Aptaria, ką reiškia priimti Dievo atleidimą ir Jo pagalbą (B3.3.)	Apibūdina Nuopolio pasekmes Dievo kūriniuose ir žmonių santykiuose. Svarsto Dievo kvietimą pripažinti savo silpnumą ir priimti Jo pagalbą (B3.4.)

Pasiekimų lygiai			
Slenkstinis (I)	Patenkinamas (II)	Pagrindinis (III)	Aukštesnysis (IV)
Atpažįsta keletą krikščioniškų simbolių (B4.1.)	Įvardija, kad ne visi žmonės vienodai tiki Dievu. Atpažįsta keletą krikščionybės simbolių (B4.2.)	Skiria krikščionišką pasaulėžiūrą nuo kitų pasaulėžiūrų. Atpažįsta keletą religinių simbolių (B4.3.)	Domisi kuo krikščionybė panaši ir kuo skiriasi nuo kitų pasaulėžiūrų. Sieja religinius simbolius su konkrečia religija (B4.4.)
3. Pasiekimų sritis: Bažnyčios istorija ir liturgija (C)			
Paveikslėliuose atpažįsta Izraelio tautos šventyklą, per nukreipiamuosius klausimus atsako, ką joje veikdavo kunigai (C1.1.)	Padedamas pasako, kam Izraelio tautai reikėjo padangtės, ką joje veikdavo kunigai (C1.2.)	Aptaria pagrindinius Senojo Testamento bažnyčios bruožus (Izraelio tauta, padangtė, Dievo garbinimo ritualai) (C1.3.)	Komentuoja pagrindinius Senojo Testamento bažnyčios bruožus (Izraelio tauta, padangtė, Dievo garbinimo ritualai) ir sieja juos su Naujojo Testamento bažnyčios bruožais (C1.4.)
4. Pasiekimų sritis: Biblinis dvasingumas (D)			
Padedamas pasako Viešpaties maldą (D1.1.)	Savarankiškai pasako Viešpaties maldą, paaiškina, kodėl žmonės meldžiasi Dievui (D1.2.)	Apibūdina maldos paskirtį ir formas. Atpažįsta Dievo rūpestį žmogumi aptariant Biblijos tekstus ir analizuojant savo gyvenimą (D1.3.)	Apibūdina maldos paskirtį ir formas. Apibūdina, kaip psalmės padeda išreikšti savo jausmus Dievui. Savo maldose kūrybingai naudoja išmoktas Biblijos eilutes (D1.4.)
Padedamas pasako Aukso taisyklę ir 10 Dievo Įsakymų. Atpažįsta situacijas, kuriose dera atsiprašyti ar priimti atsiprašymą (D2.1.)	Pasako Aukso taisyklę ir išvardija 10 Dievo Įsakymų. Su pagalba atpažįsta ir įvardija savo kaltę ir priima atsiprašymą (D2.2.)	Vertina savo ir kitų poelgius atsižvelgdami į Aukso taisyklę ir 10 Dievo Įsakymų (D2.3.)	Paaškina, kuo yra svarbi Aukso taisyklė ir 10 Dievo Įsakymų, kuriant darnius santykius. Atpažįsta ir įvardija savo kaltę ir priima atleidimą bei atsiprašymą (D2.4.)
5. Pasiekimų sritis: Žmogus ir pasaulis (E)			
Padedamas įvardija svarbiausius žmogaus poreikius, pasako kelis būdus kaip galima pasirūpinti gyvūnais (E1.1.)	Įvardija svarbiausius žmogaus poreikius, pasako kelis būdus kaip galima pasirūpinti gyvūnais (E1.2.)	Išvardija kelis teigiamo ir neigiamo žmogaus poveikio gamtai pavyzdžius. Atpažįsta kito žmogaus poreikius, žino pagalbos būdus ir juos taiko (E1.3.)	Analizuoja teigiamo ir neigiamo žmogaus poveikio gamtai pavyzdžius. Pastebi kito žmogaus poreikius, žino pagalbos būdus ir juos taiko. Inicijuoja pagalbos projektus (E1.4.)

36. Pasiekimų lygių požymiai. 5–6 klasės:

Pasiekimų lygiai			
Slenkstinis (I)	Patenkinamas (II)	Pagrindinis (III)	Aukštesnysis (IV)
1. Pasiekimų sritis: Šventojo Rašto pažinimas (A)			
Įvardija, kad Biblija dar kitaip yra vadinama Šventuoju Raštu, Dievo Žodžiu. Pateikus keletą pasirinkimo galimybių nurodo Biblijos pritaikymo galimybes kasdieniniame gyvenime (A1.1.)	Pasitardamas gali paaiškinti, kodėl Biblija gali būti patikimas gyvenimo pamatas (A1.2.)	Paaiškina, kodėl Biblija gali būti patikimas gyvenimo pamatas (A1.3.)	Įtikinamai paaiškina, kodėl Biblija galima pasitikėti, pateikia kelis argumentus (A1.4.)
Padedamas įvardija pagrindinius Senojo Testamento įvykius, bando dėlioti juos chronologine tvarka (A2.1.)	Su pagalba išvardija pagrindinius Senojo Testamento įvykius chronologine tvarka. Sieja kai kuriuos Biblijos veikėjus su kai kuriais įvykiais Biblijoje (A2.2.)	Išvardija pagrindinius Senojo Testamento įvykius chronologine tvarka, sieja Biblijos veikėjus su atitinkamais įvykiais Biblijoje (A2.3.)	Apibūdina, palygina pagrindinius Penkiaknygės veikėjus, kurie vadinami tikėjimo protėviais, įvertinant jų poelgius. Paaiškina, kaip tikėjimo protėviai atsiliepė į Dievo kvietimą ir įvardija, ko galima pasimokyti iš jų (A2.4.)
2. Pasiekimų sritis: Tikėjimo turinio pažinimas (B)			
Padedamas nurodo Dievo savybes perskaitytame tekste, jeigu jos akivaizdžiai įvardintos (B1.1.)	Pasitardamas dažnai atpažįsta tokias Dievo savybes, kaip teisingumas ir meilė skaitomame tekste (B1.2.)	Paaiškina, kaip Dievo teisingumas pasireiškia meile ir rūstybe (B1.3.)	Paaiškina kaip Dievo ištikimybė reikšėsi nuo pat pasaulio sukūrimo. Sieja tai su savo asmeninėmis patirtimis (B1.4.)
Atpažįsta kai kuriuos žodžius, kuriais yra apibūdinamas Jėzus (Gelbėtojas, Atpirkėjas, Dievo Sūnus) (B2.1.)	Pasitardamas paaiškina, kodėl žmonėms yra reikalingas Gelbėtojas (B2.2.)	Paaiškina, kodėl žmonėms yra reikalingas Gelbėtojas ir analizuoja išgelbėjimo poreikį (B2.3.)	Savarankiškai įžvelgia pažadus apie Gelbėtoją Senojo Testamento įvaizdžiuose ir sieja juos su Jėzaus asmeniu (B2.4.)
Padedamas įvardija Biblijos veikėjus, kurie pasitikėjo Dievu (B3.1.)	Įvardija, kad tikėjimas padeda žmonėms gyvenimo sunkumuose, pateikia bent vieną pavyzdį iš Biblijos ar asmeninio gyvenimo (B3.2.)	Aptaria tikėjimo vaidmenį žmogaus gyvenime, pateikia pavyzdžių, kaip tikėjimas Dievu padaro teigiamą įtaką žmogaus gyvenimui (B3.3.)	Apibūdina Nuopuolio pasekmes Dievo kūrinijoje ir žmonių santykiuose. Svarsto Dievo kvietimą

Pasiiekimų lygiai			
Slenkstinis (I)	Patenkinamas (II)	Pagrindinis (III)	Aukštesnysis (IV)
			pripažinti savo silpnumą ir priimti Jo pagalbą (B3.4.)
Padedamas skiria labai akivaizdžiai skirtingus tikinčio ir netikinčio žmogaus pasirinkimus (B4.1.)	Dažniausiai savarankiškai pastebi tikėjimo įtaką žmogaus pasirinkimams (B4.2.)	Išreiškia savo nuomonę apie (ne)tikėjimo įtaką elgesiui ir pasirinkimams. Demonstruoja pagarbą kitokiai nuomonei (B4.3.)	Domisi kuo krikščionybė panaši ir kuo skiriasi nuo kitų pasaulėžiūrų. Sieja religinius simbolius su konkrečia religija (B4.4.)
3. Pasiiekimų sritis: Bažnyčios istorija ir liturgija (C)			
Padedamas pasako artimiausioje aplinkoje esančias skirtingas bažnyčias (C1.1.)	Dažniausiai savarankiškai gali atskirti vietinės ir visuotinės bažnyčios bruožus (C1.2.)	Skiria vietinės ir visuotinės bažnyčios bruožus. Apibūdina bažnyčios vaidmenį perduodant tikėjimo tiesas (C1.3.)	Komentuoja pagrindinius Senojo Testamento bažnyčios bruožus (Izraelio tauta, padangtė, Dievo garbinimo ritualai) ir sieja juos su Naujojo Testamento bažnyčios bruožais (C1.4.)
4. Pasiiekimų sritis: Biblinis dvasingumas (D)			
Klausosi kitų pasakojimų apie asmeninę maldą ir Dievo Žodžio skaitymą ir apmąstymą. Raginamas susipažįsta su adaptuotais pasakojimais iš Biblijos (D1.1.)	Raginamas skaito pasiūlytas ištraukas iš Šventojo Rašto, kartais pasižymi įsimintinas eilutes (D1.2.)	Įvardija ir pateikia pavyzdžių apie asmeninę maldos ir Dievo Žodžio apmąstymo patirtį. Remiasi Biblija apibūdindami savo asmeninį santykį su Dievu (D1.3.)	Dalinasi savo asmeninės ir bendruomeninės maldos patirtimi. Apibūdina, kaip psalmės padeda išreikšti savo jausmus Dievui. Savo maldose kūrybingai naudoja išmoktas Biblijos eilutes (D1.4.)
Padedamas įvardija, kokios savybės yra reikalingos palaikant sveikus santykius su bendraamžiais. Skiria pagarbų elgesį nuo nepagarbaus (D2.1.)	Įvardija 1-2 savybes, reikalingas palaikyti sveikus santykius su bendraamžiais. Atpažįsta ir reaguoja į patyčių elgesį ir erzinimą (D2.2.)	Aptaria gailestingumo ir sąžiningumo svarbą kuriant santykius su bendraamžiais. Atpažįsta ir reaguoja į patyčių elgesį ir erzinimą (D2.3.)	Paaishkina, kuo yra svarbi Aukso taisyklė ir 10 Dievo Įsakymų, kuriant darnius santykius. Atpažįsta ir įvardija savo kaltę ir priima atleidimą bei atsiprašymą (D2.4.)
5. Pasiiekimų sritis: Žmogus ir pasaulis (E)			
Padedamas pastebi netinkamo žmogaus elgesio su kūrinija atvejus. Raginamas dalyvauja grupės darbe (E1.1.)	Pastebi netinkamo žmogaus elgesio su kūrinija atvejus.	Aptaria, kaip dora lyderystė reiškiasi santykiyje su gamta ir žmonėmis. Apibūdina galimybes spręsti	Analizuoja teigiamo ir neigiamo žmogaus poveikio gamtai pavyzdžius. Pastebi kito žmogaus poreikius, žino

Pasiiekimų lygiai			
Slenkstinis (I)	Patenkinamas (II)	Pagrindinis (III)	Aukštesnysis (IV)
	Dalyvauja kuriant planą konkrečios problemos artimoje aplinkoje sprendimui (E1.2.)	pastebėtą problemą artimoje aplinkoje (E1.3.)	pagalbos būdus ir juos taiko. Inicijuoja pagalbos projektus (E1.4.)

37. Pasiekimų lygių požymiai. 7–8 klasės:

Pasiekimų lygiai			
Slenkstinis (I)	Patenkinamas (II)	Pagrindinis (III)	Aukštesnysis (IV)
1. Pasiekimų sritis: Šventojo Rašto pažinimas (A)			
Padedamas atpažįsta biblines vertybes Biblijos tekstuose (A1.1.)	Atpažįsta ir įvardija biblines vertybes skirtinguose Biblijos tekstuose (A1.2.)	Analizuoja galimybę Biblijos pagrindu formuoti vertybių sistemą (A1.3.)	Kryptingai gilinasi į biblines vertybes ir jų pagrindu formuojasi savo vertybių sistemą (A1.4.)
Padedamas atpažįsta kai kuriuos Senosios ir Naujosios Sandoros bruožus, savais žodžiais pasako, ką reiškia žodis „sandora“. (A2.1.)	Skiria kai kuriuos Senosios ir Naujosios Sandoros bruožus. Su pagalba išvardija pagrindinius Naujojo Testamento įvykius iš eilės (A2.2.)	Palygina Sandoros sampratą Senajame ir Naujajame Testamente. Atpažįsta Biblijos tekstų aktualumą ir sieja juos su asmenine patirtimi (A2.3.)	Įvertina Naujosios Sandoros pranašumą Senosios Sandoros atžvilgiu. Pagrindžia Biblijos tekstų aktualumą, sieja juos su asmenine patirtimi (A2.4.)
2. Pasiekimų sritis: Tikėjimo turinio pažinimas (B)			
Padedamas atpažįsta Trejybės asmenų skiriamuosius bruožus (B1.1.)	Apibūdina Trejybės asmenų santykį ir skiriamuosius bruožus (B1.2.)	Analizuoja trivienio Dievo apsiareiškimą ir Trejybės asmenų santykį, atpažįsta bendrystės poreikio ištakas (B1.3.)	Pagrindžia bendrystės poreikio ištakas, remdamasis trivienio Dievo apreiškimu Šventajame Rašte (B1.4.)
Padedamas įvardija pagrindinius Jėzaus Kristaus gyvenimo etapus ir jų poveikį Jėzaus mokiniams (B2.1.)	Įvardija pagrindinius Jėzaus Kristaus gyvenimo etapus ir jų poveikį Jėzaus mokiniams (B2.2.)	Aptaria Jėzaus Kristaus misiją. Komentuoja, ką reiškia būti išgelbėtu malone per tikėjimą Kristumi (B2.3.)	Komentuoja atperkančią Jėzaus Kristaus misiją. Pasisako apie asmeninius išgyvenimus einant tikėjimo keliu (B2.4.)
Padedamas papasakoja bent vieną istoriją iš Naujojo Testamento apie tai, kaip susitikimas su Jėzumi pakeitė žmogaus gyvenimą. (B3.1.)	Perskaitęs Jėzaus susitikimo su kitais žmonėmis istorijas, įvardija tų susitikimų įtaką tų žmonių gyvenime (B3.2.)	Apibrėžia nuodėmės ir malonės sąvokas. Paaiškina, kaip žmogus gali susitaikyti su Dievu (B3.3.)	Išplėtoja nuodėmės ir malonės sąvokas, remdamasis Šventuoju Raštu ir asmenine patirtimi. Kryptingai gilinasi į tai, kaip atpžainti Dievo pašaukimą (B3.4.)
Padedamas išvardija kelias skirtingas krikščionių konfesijas ir didžiąsias pasaulio religijas (B4.1.)	Įvardija pagrindines krikščioniškas konfesijas ir didžiąsias pasaulio religijas, jas klasifikuoja (B4.2.)	Lygina įvairių krikščioniškų konfesijų raišką. Identifikuoja didžiąsias pasaulio religijas, jas klasifikuoja (B4.3.)	Komentuoja įvairių krikščioniškų konfesijų raišką. Pateikia didžiųjų pasaulio religijų sąsajas, jas komentuoja (B4.4.)

Pasiiekimų lygiai			
Slenkstinis (I)	Patenkinamas (II)	Pagrindinis (III)	Aukštesnysis (IV)
3. Pasiiekimų sritis: Bažnyčios istorija ir liturgija (C)			
Padedamas išvardija evangelikų reformatų Bažnyčios sakramentus (C1.1.)	Išvardija evangelikų reformatų Bažnyčios sakramentus, bendrais bruožais paaiškina jų prasmę (C1.2.)	Paaiškina evangelikų reformatų Bažnyčios sakramentų reikšmę. Įvardija, kokios nuostatos statydinga arba griauina bendruomenės gyvenimą (C1.3.)	Lygina evangelikų reformatų Bažnyčios sakramentų sampratą su kitų krikščioniškų konfesijų sakramentų samprata. Analizuoja sakramentus Šventojo Rašto kontekste (C1.4.)
4. Pasiiekimų sritis: Biblinis dvasingumas (D)			
Padedamas paaiškina, ką reiškia augti dvasiškai. Pateikia keletą dvasinio augimo būdų. Įvardija kelis dvasinio augimo trukdžius (D1.1.)	Paaiškina, ką reiškia augti dvasiškai. Pateikia keletą dvasinio augimo būdų. Įvardija kelis dvasinio augimo trukdžius (D1.2.)	Analizuoja tikėjimo kelionės ir dvasinio augimo būdus. Įvardija dvasinio gyvenimo trukdžius (D1.3.)	Praktikuoja dvasinio augimo disciplinas. Atpažįsta dvasinio gyvenimo trukdžius ir sąmoningai juos įveikia (D1.4.)
Padedamas atpažįsta, kokias pasekmes turi konkretaus žmogaus pasirinkimai. Geba atpažinti akivaizdžius tikinčio žmogaus veiksmus (D2.1.)	Atpažįsta pasirinkimų ir pasekmių dėsnius. Atskiria tikinčio ir netikinčio žmogaus prioritetus (D2.2.)	Analizuoja pasirinkimų ir pasekmių dėsnius. Palygina tikinčio ir netikinčio žmogaus prioritetus (D2.3.)	Įvertina pasirinkimų ir pasekmių dėsnius. Priima sprendimą rinktis savo gyvenimo prioritetus Šventojo Rašto šviesoje (D2.4.)
5. Pasiiekimų sritis: Žmogus ir pasaulis (E)			
Padedamas atpažįsta netinkamo elgesio su žmonėmis ir kūrinija pavyzdžius. Dalyvauja aptariant kaip gali prisidėti prie visuomenės gerovės, darnios ekologinės aplinkos kūrimo (E1.1.)	Atpažįsta netinkamo elgesio su žmonėmis ir kūrinija atvejus. Įsitraukia į aptarimą kaip gali prisidėti prie visuomenės gerovės, darnios ekologinės aplinkos kūrimo (E1.2.)	Analizuoja gailestingumo tarnystės pavyzdžius Šventajame Rašte. Generuoja idėjas apie tai, kaip gali prisidėti prie visuomenės gerovės, darnios ekologinės aplinkos kūrimo (E1.3.)	Inicijuoja ir vadovauja įgyvendinant idėjas apie tai, kaip gali prisidėti prie visuomenės gerovės, darnios ekologinės aplinkos kūrimo (E1.4.)

38. Pasiekimų lygių požymiai. 9–10 ir I–II gimnazijos klasės:

Pasiekimų lygiai			
Slenkstinis (I)	Patenkinamas (II)	Pagrindinis (III)	Aukštesnysis (IV)
1. Pasiekimų sritis: Šventojo Rašto pažinimas (A)			
Padedamas pateikia bent kelis Biblijos patikimumo argumentus ir krikščioniškas vertybes (A1.1.)	Pateikia keletą Biblijos patikimumo argumentų, įvardija svarbiausias krikščioniškos pasaulėžiūros vertybes (A1.2.)	Pagrindžia krikščioniškos pasaulėžiūros vertybes Biblijos autoritetu (A1.3.)	Pagrindžia krikščioniškos pasaulėžiūros vertybes Biblijos autoritetu, lygina jas su kitų pasaulėžiūrų vertybėmis ir jų pamatu (A1.4.)
Padedamas įvardija bent kelis Biblijos unikalumo požymius (A2.1.)	Įvardija pagrindinius Biblijos unikalumo požymius (A2.2.)	Paaiškina Šventojo Rašto santykį su krikščioniška tradicija, kultūra (A2.3.)	Komentuoja Šventojo Rašto santykį su krikščioniška tradicija, kultūra (A2.4.)
2. Pasiekimų sritis: Tikėjimo turinio pažinimas (B)			
Padedamas įvardija Trejybės asmenis ir jų veikimo ypatumus (B1.1.)	Įvardija, kaip veikia Dievo Trejybės asmenys (B1.2.)	Komentuoja Trejybės doktriną ir sieja ją su Evangelijos žinia (B1.3.)	Komentuoja trejybinio Dievo sampratos istoriją. Paaiškina Trejybės asmenų veikimą. Analizuoja klaidingus Dievo įvaizdžius, paaiškina jų atsiradimo priežastis ir pasekmes (B1.4.)
Padedamas atpažįsta nuorodas į Jėzų Kristų Senajame Testamente, išvardija pagrindinius Atpirkimo istorijos etapus (B2.1.)	Atpažįsta kai kurias nuorodas į Jėzų Kristų Senajame Testamente, išvardija pagrindinius Atpirkimo istorijos etapus (B2.2.)	Analizuoja pateiktas nuorodas į Jėzų Kristų Senajame Testamente ir sieja su Jėzaus Kristaus gyvenimu ir misija. Paaiškina savo gyvenimo ir Atpirkimo istorijos sąsajas (B2.3.)	Atpažįsta nuorodas į Jėzų Kristų skaitydamas Senąjį Testamentą, sieja su Jėzaus Kristaus gyvenimu ir misija. Ižvelgia, supranta ir komentuoja savo gyvenimo ir Atpirkimo istorijos sąsajas (B2.4.)
Padedamas įvardija, kokius esminius žmogaus poreikius apibrėžia Šventasis Raštas (B3.1.)	Aptariant Biblijos tekstus įvardija, kokius esminius žmogaus poreikius apibrėžia Šventasis Raštas (B3.2.)	Analizuoja nuodėmės, kaip žmogiškosios nesėkmės, padarinius žmonių tarpusavio santykiams (B3.3.)	Įvertina nuodėmės kaip žmogiškosios nesėkmės padarinius žmonių tarpusavio santykiams. Komentuoja konfliktines situacijas, remiantis

Pasiiekimų lygiai			
Slenkstinis (I)	Patenkinamas (II)	Pagrindinis (III)	Aukštesnysis (IV)
			Šventojo Rašto požiūriu ir sąmoningai ieško būdų išspręsti problemas (B3.4.)
Per nukreipiamuosius klausimus 1-2 sakiniiais apibūdina savo požiūrį į Dievą (B4.1.)	Įvardija 1-2 klasikinius argumentus apie Dievą, bendrais bruožais juos paaiškina. 2-3 sakiniiais apibūdina savo pasaulėžiūrą (B4.2.)	Aptaria skirtingus požiūrius į Dievą, komentuoja klasikinius Dievo buvimo įrodymus. Apibūdina savo pasaulėžiūrą (B4.3.)	Įvertina skirtingus požiūrius į Dievą ir išplėtoja klasikinius Dievo buvimo įrodymus, remdamasis bibliiniu požiūriu. Išsamiai ir argumentuotai apibūdina savo pasaulėžiūrą (B4.4.)
3. Pasiiekimų sritis: Bažnyčios istorija ir liturgija (C)			
Padedamas įvardija kelis evangelikų reformatų Bažnyčios išpažinimus (C1.1.)	Įvardija kelis evangelikų reformatų Bažnyčios išpažinimus ir bendrais bruožais paaiškina jų atsiradimą ir reikšmę (C1.2.)	Tyrinėja evangelikų reformatų Bažnyčios išpažinimus ir susieja juos su Šventuoju Raštu ir kasdienio gyvenimo praktika (C1.3.)	Kryptingai domisi ir tyrinėja evangelikų reformatų Bažnyčios išpažinimus ir susieja juos su Šventuoju Raštu ir kasdienio gyvenimo praktika (C1.4.)
4. Pasiiekimų sritis: Biblinis dvasingumas (D)			
Padedamas įvardija dvasinio augimo būdus. Bando juos praktikuoti (D1.1.)	Įvardija 1-3 dvasinio augimo būdus. Bando juos praktikuoti (D1.2.)	Analizuoja ir praktikuoja tikėjimo kelionės ir dvasinio augimo būdus (D1.3.)	Analizuoja ir praktikuoja tikėjimo kelionės ir dvasinio augimo būdus, inicijuoja Biblijos studijų grupeles (D1.4.)
Padedamas įvardija pagarbaus elgesio su kitais žmonėmis principus. Skiria pagarbų elgesį nuo nepagarbaus (D2.1.)	Įvardija pagarbaus elgesio su kitais žmonėmis principus. Skiria pagarbų elgesį nuo nepagarbaus (D2.2.)	Rodo pagarbą asmenims iš skirtingų socialinių, kultūrinių ar religinių grupių (D2.3.)	Dalyvauja debatuose su skirtingų socialinių, kultūrinių ar religinių grupių atstovais, skatina pagarbą asmenims iš skirtingų socialinių, kultūrinių ar religinių grupių (D2.4.)
5. Pasiiekimų sritis: Žmogus ir pasaulis (E)			
Padedamas pateikia keletą pavyzdžių iš Šventojo Rašto apie pilietiškumą. Svarsto galimybę dalyvauti savanoriškoje veikloje (E1.1.)	Pateikia keletą pavyzdžių iš Šventojo Rašto apie pilietiškumą. Svarsto galimybę dalyvauti savanoriškoje veikloje (E1.2.)	Aptaria, kaip socialinė, pilietinė misija yra apibrėžiama Senajame ir Naujajame Testamente. Dalyvauja savanoriškoje veikloje (E1.3.)	Komentuoja, kaip socialinė, pilietinė misija yra apibrėžiama Senajame ir Naujajame Testamente. Dalyvauja savanoriškoje veikloje (E1.4.)

39. Pasiekimų lygių požymiai. III–IV gimnazijos klasės:

Pasiekimų lygiai			
Slenkstinis (I)	Patenkinamas (II)	Pagrindinis (III)	Aukštesnysis (IV)
1. Pasiekimų sritis: Šventojo Rašto pažinimas (A)			
Atpažįsta Dievo sukurto pasaulio ir Dievo Žodžio sąsajas (A1.1.)	Konsultuodamasis susieja turimas pasaulio, kultūros pažinimo žinias ir patirtį su Kūrėjo tobulumu ir Dievo Žodžio autoritetu (A1.2.)	Apibūdina Biblijos autoritetu paremtą krikščionijos poveikį ir kultūrinį indėlį pasauliui (A1.3.)	Įvertina Biblijos autoritetu paremtą krikščionijos poveikį ir kultūrinį indėlį pasauliui (A1.4.)
Atpažįsta Biblijos tekstų žanrus, įvardija, kodėl yra svarbu aiškinti Bibliją (A2.1.)	Konsultuodamasis susieja Biblijos tekstų žanrus su jų dvasinės prasmės interpretavimu, įvardija bent vieną Biblijos aiškinimo principą (A2.2.)	Apibūdina Biblijos tekstų dvasinę, literatūrinę, istorinę prasmę, analizuoja Biblijos interpretavimo pavyzdžius literatūroje, kultūroje (A2.3.)	Komentuoja Biblijos tekstų dvasinę, literatūrinę, istorinę prasmę, kritiškai vertina Biblijos interpretavimo pavyzdžius literatūroje, kultūroje (A2.4.)
2. Pasiekimų sritis: Tikėjimo turinio pažinimas (B)			
Atpažįsta biblinius ir nebiblinius Dievo įvaizdžius (B1.1.)	Remdamasis pagalbine medžiaga komentuoja Trejybinio Dievo įvaizdžius (B1.2.)	Atpažįsta klaidingus trejybinio Dievo įvaizdžius, komentuoja jų atsiradimo priežastis ir pasekmes (B1.3.)	Apibrėžia Trejybės asmenų veiklą ir savitumą. Pristatyto ir kritiškai įvertina unitarizmą ir su juo susijusius klaidingus mokymus (B1.4.)
Per nukreipiamuosius klausimus įvardija pagrindinę Jėzaus Kristaus tarnystės misiją (B2.1.)	Bendrais bruožais apibūdina pagrindinę Jėzaus Kristaus misiją (B2.2.)	Apibrėžia ir paaiškina esminę Ištesinimo per Jėzaus Kristaus atpirkimą doktriną (B2.3.)	Analizuoja ir kritiškai apmąsto atpirkimo doktrinos sampratos ypatumus RKB ir Reformatų teologijos kontekste (B2.4.)
Bendrais bruožais apibrėžia malonės sąvoką ir įvardija, ką reiškia ištesinimas per tikėjimą (B3.1.)	Bendrais bruožais apibūdina ištesinimo doktriną ir paremia ją bent viena Biblijos citata (B3.2.)	Komentuoja ištesinimo per malonę doktriną, pateikia pavyzdžių iš Biblijos (B3.3.)	Įvertina ištesinimo per malonę doktriną, kaip Dievo kvietimą sekti Kristumi (B3.4.)
Padedamas įvardija pagrindines krikščionybės sroves ir pasaulėžiūrų sistemas. Padedamas atpažįsta komplementarinės ir egalitarinės	Bendrais bruožais apibūdina pagrindines krikščionybės sroves ir pasaulėžiūrų sistemas. Įvardija komplementarinės ir egalitarinės	Analizuoja savo konfesinę tapatybę ir geba palyginti ją su kitomis konfesijomis ar pasaulėžiūrų sistemomis.	Analizuoja konfesinės tapatybės suvokimo svarbą ir poveikį tarpkultūriniam dialogui. Komentuoja komplementarinės ir egalitarinės

Pasiiekimų lygiai			
Slenkstinis (I)	Patenkinamas (II)	Pagrindinis (III)	Aukštesnysis (IV)
pasaulėžiūros esminius bruožus (B4.1.)	pasaulėžiūros esminius bruožus (B4.2.)	Nustato komplementarinės ir egalitarinės pasaulėžiūros esminius bruožus. Paaiškina jų įtaką ir pasekmes visuomenei (B4.3.)	pasaulėžiūros bruožus. Kitiškai įvertina jų įtaką ir pasekmes visuomenei (B4.4.)
3. Pasiiekimų sritis: Bažnyčios istorija ir liturgija (C)			
Padedamas įvardija pagrindinius Reformacijos įvykius, asmenybes (C1.1.)	Bendrais bruožais įvardija pagrindinius Reformacijos įvykius, asmenybes (C1.2.)	Pristato esminius Reformacijos įvykius, asmenybes. Apibrėžia savo konfesinę tapatybę ir dalyvavimą bendruomenės gyvenime (C1.3.)	Vertina ir komentuoja esminius reformacijos įvykius, asmenybes. Tikslingai įsitraukia į tarnystę savo bendruomenėje (C1.4.)
4. Pasiiekimų sritis: Biblinis dvasingumas (D)			
Padedamas atpažįsta ir įvardija įvairias dvasingumo formas (D1.1.)	Bendrais bruožais apibūdina kelias dvasingumo formas Reformatų bažnyčios kontekste (D1.2.)	Demonstruoja gebėjimą organizuoti savo dvasinį gyvenimą (D1.3.)	Tikslingai renkasi dvasinio augimo būdus, juos reflektuoja, analizuoja. (D1.4.)
Padedamas įvardija kaip Šventojo Rašto mokymą galima susieti su asmeniniu gyvenimu (D2.1.)	Pateikia pavyzdžių kaip Šventojo Rašto mokymas galėtų sietis su asmeninio ir bendruomeninio gyvenimo situacijomis (D2.2.)	Taiko Šventojo Rašto mokymą konkrečioms asmeninio ir bendruomeninio gyvenimo situacijoms, santykių ir pamaldumo praktikai (D2.3.)	Dalinasi patirtimi, kaip taikyti Šventojo Rašto mokymą konkrečioms asmeninio ir bendruomeninio gyvenimo situacijoms, santykių, pamaldumo praktikai (D2.4.)
5. Pasiiekimų sritis: Žmogus ir pasaulis (E)			
Padedamas atpažįsta kai kuriuos Vakarų kultūros ir Reformacijos bruožus (E1.1.)	Konsultuodamasis apibūdina kai kurias Vakarų kultūros ir Reformacijos sąsajas (E1.2.)	Analizuoja Vakarų kultūros ir Reformacijos santykį. Demonstruoja praktinius krikščioniškos tarnystės įgūdžius bendruomenėje ir visuomeninėje veikloje (E1.3.)	Interpretuoja ir kritiškai vertina Vakarų kultūros reiškinius ir sampratas reformuotos teologijos kontekste. Inicijuoja krikščioniškos tarnystės projektus (E1.4.)